



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

13. november 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 382/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

Retten

2017/C 382/02 Dommernes fordeling mellem afdelingerne 2

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 382/03 Sag C-591/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. september 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — statsstøtte — afgørelse 2011/678/EU — statsstøtte til finansiering af screening for overførbare spongiforme encephalopatis (TSE) hos kvæg — støtte uforenelig med det indre marked — tilbagesøgningsforpligtelse — undladelse af gennemførelse) . . . 5

2017/C 382/04 Sag C-320/15: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 14. september 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — artikel 4, stk. 1 og 3 — sekundær rensning eller tilsvarende rensning) 6

DA

På grund af beskyttelse af personoplysninger kan enkelte af denne udgaves informationer ikke længere offentliggøres. Derfor er der offentliggjort en ny autentisk udgave.

2017/C 382/05	Sag C-329/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. september 2017 — ENEA S.A. mod Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — begrebet »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler« — pligt for et kapitalsekskab i energisektoren, som er fuldt ud ejet af staten, til at købe energi, der er produceret i forbindelse med samtidig varmeproduktion)	6
2017/C 382/06	Sag C-552/15: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. september 2017 — Europa-Kommissionen mod Irland (Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — motorkøretøjer — leje eller leasing af et motorkøretøj, der foretages af en person, der har bopæl i en medlemsstat, hos en leverandør, der har hjemsted i en anden medlemsstat — registreringsafgift — betaling af den fulde afgift på tidspunktet for indregistreringen — betingelser for tilbagebetaling af afgiften — proportionalitet)	7
2017/C 382/07	Sag C-569/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. september 2017 — X mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — anvendelse af de sociale sikringsordninger — vandrende arbejdstagere — fastsættelse af den lovgivning, der finder anvendelse — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 14, stk. 2, litra b), nr. i) — person, der normalt har lønnet beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område — person, der er ansat i en medlemsstat og udøver lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat under en tre måneders ulønnet ferie)	8
2017/C 382/08	Sag C-570/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. september 2017 — X mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — anvendelse af de sociale sikringsordninger — vandrende arbejdstagere — fastsættelse af den lovgivning, der finder anvendelse — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 14, stk. 2, litra b), nr. i) — person, der normalt har lønnet beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område — person, der er ansat i en medlemsstat og udøver en del af sin beskæftigelse i sin bopælsmedlemsstat)	8
2017/C 382/09	Forenede sager C-588/15 P og C-622/15 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 14. september 2017 — LG Electronics, Inc. mod Europa-Kommissionen (Appel — karteller — verdensmarkedet for katoderør til tv- og computerskærme — aftaler og samordnet praksis vedrørende priser, opdeling af markeder og af kunder samt begrænsning af produktion — ret til forsvar — klagepunktsmeddelelse alene tilsendt moderselskaberne til et joint venture og ikke til sidstnævnte — bøde — retningslinjer for beregningen af bøder (2006) — punkt 13 — fastlæggelse af værdien af den afsætning, der vedrører overtrædelsen — afsætning inden for koncernen af den pågældende vare uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) — hensyntagen til afsætningen i EØS af færdige produkter, hvori den pågældende vare er integreret — ligebehandling)	9
2017/C 382/10	Sag C-589/15 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. september 2017 — Alexios Anagnostakis mod Europa-Kommissionen (Appel — regler for institutionerne — borgerinitiativ, hvori Europa-Kommissionen opfordres til at fremsætte et lovgivningsforslag om eftergivelse af offentlig gæld for medlemsstater, der er i en nødetssituation — ansøgning om registrering — Kommissionens afslag — åbenbart uden for Kommissionens beføjelse — forordning (EU) nr. 211/2011 — artikel 4, stk. 2, litra b) — begrundelsespligt — artikel 122 TEUF — artikel 136 TEUF — tilsidesættelse)	10
2017/C 382/11	Sag C-628/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2017 — The Trustees of the BT Pension Scheme mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF — anvendelsesområde — skattelovgivning i en medlemsstat — selskabsskat — skattegodtgørelse — pensionsfond — afslag på at indrømme skattegodtgørelsen til aktionærer, der ikke er pligtige at svare skat af investeringsindtægter, for udbytte hidrørende fra udenlandsk indkomst — fortolkning af dom af 12. december 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation (C-446/04, EU:C:2006:774) — ulovligt indeholdt skattegodtgørelse — retsmidler)	10

2017/C 382/12	Sag C-646/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2017 — Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — direkte beskatning — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — frie kapitalbevægelser — trust — trustees — andre juridiske personer — begreb — skat på kapitalgevinster af aktiver i en trust som følge af trustees' flytning af deres skattemæssige bopæl til en anden medlemsstat — fastlæggelse af skattens størrelse på flyttetidspunktet — øjeblikkelig opkrævning af skatten — begrundelse — proportionalitet)	11
2017/C 382/13	Sag C-648/15: Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. september 2017 — Republikken Østrig mod Forbundsrepublikken Tyskland (Artikel 273 TEUF — tvistighed mellem medlemsstater, som forelægges Domstolen i henhold til en voldgiftsaftale — skatter og afgifter — bilateral overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning — beskatning af renter af værdipapirer — begrebet »gældsfordringer med andel i fortjenesten«)	12
2017/C 382/14	Forenede sager C-673/15 P — C-676/15 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. september 2017 — The Tea Board mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Delta Lingerie (Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ord- og figurmærker, der indeholder ordbestanddelen »darjeeling« eller »darjeeling collection de lingerie« — indsigelse fra indehaveren af EU-kollektivmærker — kollektivmærker, der udgøres af den geografiske betegnelse »Darjeeling« — artikel 66, stk. 2 — væsentligste funktion — konflikt med ansøgninger om individuelle varemærker — risiko for forveksling — begreb — lighed mellem varer eller tjenesteydelser — bedømmelseskriterier — artikel 8, stk. 5)	13
2017/C 382/15	Sag C-18/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. september 2017 — K. mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse — direktiv 2013/32/EU — artikel 9 — ret til at forblive i medlemsstaten under behandlingen af ansøgningen — direktiv 2013/33/EU — artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra a) og b) — frihedsberøvelse — kontrol af identitet eller nationalitet — fastlæggelsen af de forhold, som ansøgningen om international beskyttelse støttes på — gyldighed — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 6 og 52 — begrænsning — proportionalitet)	13
2017/C 382/16	Sag C-56/16 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2017 — Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) mod Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP og Bruichladdich Distillery Co.Ltd (Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), og stk. 2, litra d) — EU-ordmærket PORT CHARLOTTE — begæring om, at dette varemærke erklæres ugyldigt — beskyttelse tildelt de ældre oprindelsesbetegnelser »Porto« og »Port« i henhold til forordning (EF) nr. 1234/2007 og national lovgivning — spørgsmålet, om den beskyttelse, der er tildelt disse oprindelsesbetegnelser, er udtømmende — artikel 118m i forordning (EF) nr. 1234/2007 — begreberne »anvendelse« og »antydning« af en beskyttet oprindelsesbetegnelse)	14
2017/C 382/17	Sag C-60/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. september 2017 — Mohammad Khir Amayry mod Migrationsverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne — artikel 28 — frihedsberøvelse af en ansøger om international beskyttelse med henblik på overførsel til den ansvarlige medlemsstat — frist til at gennemføre overførslen — maksimal varighed af frihedsberøvelsen — beregning — anmodningen om overtagelse accepteret før frihedsberøvelsen — udsættelse af gennemførelsen af afgørelsen om overførsel)	15
2017/C 382/18	Sag C-111/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. september 2017 — straffesag mod Giorgio Fidenato, Leandro Taboga og Luciano Taboga (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Udine — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — landbrug — genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer — beredskabsforanstaltninger — national foranstaltning om forbud mod dyrkning af genetisk modificeret majs af sorten MON 810 — opretholdelse eller fornyelse af foranstaltningen — forordning (EF) nr. 1829/2003 — artikel 34 — forordning (EF) n° 178/2002 — artikel 53 og 54 — betingelser for anvendelse — forsigtighedsprincippet)	16

2017/C 382/19	Sag C-132/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2017 — Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia mod »Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments« EOOD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 26, stk. 1, litra b), og artikel 168 og 176 — fradrag for indgående afgift — tjenesteydelser med henblik på opførelse eller forbedring af en fast ejendom, som ejes af en tredjeperson — tredjepersonens og den afgiftspligtiges anvendelse af tjenesterne — levering af en vederlagsfri tjenesteydelse til en tredjeperson — bogføring af de udgifter, der er forbundet med de udførte tjenesteydelser, som del af den afgiftspligtiges persons generalomkostninger — afgørelse af, om der foreligger en direkte og umiddelbar tilknytning til den afgiftspligtiges økonomiske virksomhed) .	17
2017/C 382/20	Forenede sager C-168/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2017 — Sandra Nogueira m.fl. mod Crewlink Ireland Ltd (C-168/16), Miguel José Moreno Osacar mod Ryanair Designated Activity Company, tidligere Ryanair Ltd (C-169/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Mons — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence — kompetence i sager om individuelle arbejdsaftaler — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 19, nr. 2), litra a) — begrebet »det sted, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde« — luftfartssektor — kabinepersonale — forordning (EØF) nr. 3922/91 — begrebet »hjemmebase«)	17
2017/C 382/21	Sag C-177/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2017 — Autortiesību un komunikācijai konsultāciju aģentūra — Latvijas Autoru apvienība mod Konkurences padome (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — artikel 102 TEUF — misbrug af dominerende stilling — begrebet »urimelig pris« — gebyrer opkrævet af en organisation for kollektiv forvaltning af ophavsrettigheder — sammenligning med de takster, der anvendes i andre medlemsstater — valg af referencestater — kriterier for bedømmelse af priser — bødens beregning)	18
2017/C 382/22	Sag C-183/16 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. september 2017 — Tilly-Sabco SAS mod Europa-Kommissionen og Doux SA (Appel — landbrug — fjerkrækød — frosne kyllinger — eksportrestitutioner — gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2013, hvorved restitutionen fastsættes til 0 EUR — lovlighed — forordning (EF) nr. 1234/2007 — artikel 162 og 164 — restitutionernes formål og art — kriterier for fastsættelse af restitutionsbeløbet — generaldirektøren for Generaldirektorat for Landbrug og Udvikling af Landdistrikters kompetence til at undertegne den omtvistede forordning — magtfordrejning — »komitologi« — forordning (EU) nr. 182/2011 — artikel 3, stk. 3 — høring af Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter — forelæggelse af udkast til gennemførelsesforordninger under møder i denne komité — overholdelse af fristerne — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter — annullation med opretholdelse af virkningerne)	19
2017/C 382/23	Sag C-184/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2017 — Ovidiu-Mihaita Petrea mod Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis — Grækenland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/38/EF — direktiv 2008/115/EF — retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — en medlemsstats statsborgers ophold på en anden medlemsstats område trods forbud mod indrejse på denne medlemsstats område — lovligheden af afgørelse om tilbagekaldelse af bevis for registrering og af anden afgørelse om udsendelse — mulighed for undtagelsesvis at gøre ulovligheden af tidligere afgørelse gældende — oversættelsesforpligtelse)	20
2017/C 382/24	Sag C-186/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. september 2017 — Ruxandra Paula Andricuic m.fl. mod Banca Românească SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Oradea — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 2 — vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige — aftale om kredit optaget i udenlandsk valuta — valutakursrisikoen bæres alene af forbrugeren — betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen — tidspunktet for bedømmelsen af skævheden — rækkevidden af begrebet vilkår, der er »udarbejdet på en klar og forståelig måde« — omfang og niveau af de oplysninger, som banken skal give)	21

2017/C 382/25	Forenede sager C-215/16, C-216/16, C-220/16 og C-221/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. september 2017 — Elecdey Carcelen SA (sag C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (sag C-216/16), Ibernova Promociones SAU (sag C-220/16) og Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (sag C-221/16) mod Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — elektricitet fra vindkraft — direktiv 2009/28/EF — fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder — artikel 2, stk. 2, litra k) — støtteordning — artikel 13, stk. 1, andet afsnit, litra e) — administrative omkostninger — direktiv 2008/118/EF — generelle ordning for punktafgifter — artikel 1, stk. 2 — yderligere indirekte afgifter til særlige formål — direktiv 2003/96/EF — beskatning af energiprodukter og elektricitet — artikel 4 — minimumsbeskatning af energi — afgift, der pålægges elektricitetsproducerende vindmøller)	22
2017/C 382/26	Sag C-223/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2017 — Casertana Costruzioni Srl mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti — Provveditorato Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise og Agenzia Regionale Campania per la Difesa del Suolo — A.R. CA.DI.S. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/18/EF — artikel 47, stk. 2, og artikel 48, stk. 3 — tilbudsgiver, der baserer sig på andre enheders formåen for at opfylde den ordregivende myndigheds krav — disse enheders tab af den fornødne formåen — national lovgivning, der bestemmer, at tilbudsgiveren udelukkes fra udbuddet, og at kontrakten tildeles en konkurrent)	23
2017/C 382/27	Sag C-300/16 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. september 2017 — Europa-Kommissionen mod Frucona Košice a.s. (Appel — statsstøtte — begrebet »støtte« — begrebet »økonomisk fordel« — kriteriet om den private kreditor — betingelser for anvendelse — anvendelse — Europa-Kommissionens undersøgelsesforpligtelser)	24
2017/C 382/28	Sag C-350/16 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. september 2017 — Salvatore Aniello Pappalardo m.fl. mod Europa-Kommissionen (Appel — fælles fiskeripolitik — Den Europæiske Unions ansvar uden for kontraktforhold — erstatningspåstand — forordning (EF) nr. 530/2008 — hasteforanstaltninger truffet af Europa-Kommissionen — tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel — adgangen til at påberåbe sig denne tilsidesættelse — princippet om forbud mod forskelsbehandling — retskraft)	24
2017/C 382/29	Sag C-503/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 14. september 2017 — Luís Isidro Delgado Mendes mod Crédito Agrícola Seguros — Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Évora — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 90/232/EØF og 2009/103/EØF — tyveri af bil — færdselsulykke — person- og tingsskade lidt af den forsikrede bilejer som fodgænger — civilretligt ansvar — erstatning — dækket af lovpligtig forsikring — klausuler om ansvarsfraskrivelse — national lovgivning, der udelukker den forsikrede bilejer fra erstatning i henhold til forsikringen — forenelighed med direktiverne — begrebet »skadelidt tredjemand«)	25
2017/C 382/30	Sag C-158/17 P: Appel iværksat den 29. marts 2017 af Anton Riemerschmid Weinbrenneri und Likörfabrik GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 25. januar 2017 i sag T-187/16 — Anton Riemerschmid Weinbrenneri und Likörfabrik GmbH & Co. KG mod EUIPO	26
2017/C 382/31	Sag C-188/17 P: Appel iværksat den 12. april 2017 af Slavcho Asenov Todorov til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 14. marts 2017 i sag T-839/16, Todorov mod Den Europæiske Unions Domstol	26
2017/C 382/32	Sag C-245/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 11. maj 2017 — Pedro Viejobueno Ibáñez og Emilia de la Vara González mod Consejería de Educación de Castilla-La Mancha	26
2017/C 382/33	Sag C-321/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal du travail de Nivelles (Belgien) den 29. maj 2017 — OJ (*) mod Partena, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) og Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)	27

2017/C 382/34	Sag C-437/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 19. juli 2017 — Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH mod EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH	28
2017/C 382/35	Sag C-448/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd v Prešove (Slovakiet) den 25. juli 2017 — EOS KSI Slovensko s.r.o. mod Ján Danko og Margita Jalčová	28
2017/C 382/36	Sag C-469/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 4. august 2017 — Funke Medien NRW GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland	30
2017/C 382/37	Sag C-473/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 2. august 2017 — Repsol Butano S.A. mod Administración del Estado	31
2017/C 382/38	Sag C-474/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 8. august 2017 — Bundesrepublik Deutschland mod Sociedad de Transportes SA	31
2017/C 382/39	Sag C-480/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgerichts Köln (Tyskland) den 9. august 2017 — Frank Montag mod Finanzamt Köln-Mitte	32
2017/C 382/40	Sag C-513/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Köln (Tyskland) den 22. august 2017 — Bußgeldverfahren mod Josef Baumgartner	33
2017/C 382/41	Sag C-521/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tallinna Ringkonnakohus (Estland) den 1. september 2017 — c.v. SNB-REACT m.fl. mod Deepak Mehta	34
2017/C 382/42	Sag C-564/17: Sag anlagt den 25. september 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien	34
2017/C 382/43	Sag C-574/17 P: Appel iværksat den 28. september 2017 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 19. juli 2017 i sag T-752/14, Combaro SA mod Europa-Kommissionen	35

Retten

2017/C 382/44	Sag T-138/15: Rettens dom af 28. september 2017 — Aanbestedingskalender m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — finansieringsforanstaltninger ydet af de nederlandske myndigheder til oprettelse og indførelse af e-udbudsplatformen TenderNed — afgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — ikke-økonomiske tjenesteydelser af almen interesse)	37
2017/C 382/45	Sag T-411/15: Rettens dom af 4. oktober 2017 — Gappol Marzena Porczyńska mod EUIPO — Gap (ITM) (GAPPOL) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket GAPPOL — det ældre EU-ordmærke GAP — kontraktlage — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001) — renommé — utilbørlig udnyttelse af særpræget eller renomméet — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001) — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 i forordning 2017/1001))	38

2017/C 382/46	Sag T-695/15: Rettens dom af 3. oktober 2017 — BMB mod EUIPO — Ferrero (Beholder til sukkervarer) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en beholder til sukkervarer — tidligere internationalt tredimensionalt varemærke — formen på en standardbeholder, der kan fyldes med sukkervarer — risiko for forveksling — anvendelse af national ret — artikel 25 stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 6/2002 — artikel 62 og 63, stk. 1 i forordning nr. 6/2002) . . .	39
2017/C 382/47	Sag T-765/15: Rettens dom af 27. september 2017 — BelTechExport mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Hviderusland — indefrysning af midler — suspension af foranstaltninger — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til kontradiktion — urigtigt skøn)	39
2017/C 382/48	Sag T-206/16: Rettens dom af 28. september 2017 — Bodegas Verdúñez mod EUIPO — (TRES TOROS 3) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket TRES TOROS 3 — absolut registreringshindring — varemærke for vin, der indeholder en geografisk betegnelse — artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning (EF) nr. 207/2009)	40
2017/C 382/49	Sag T-453/16: Rettens dom af 3. oktober 2017 — Ellinikos Syndesmos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Prototypon GS1 mod EUIPO — 520 Barcode Hellas (520Barcode Hellas) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket 520Barcode Hellas — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) nr. 2017/1001) — identifikation af arten af det tegn, der rejses indsigelse mod — andet ældre tegn 520 — identifikation af de varer og tjenesteydelser, som indsigelsen støttes på) . . .	41
2017/C 382/50	Forenede sager T-495/16 RENV I og T-495/16 RENV II: Rettens dom af 28. september 2017 — Hristov mod Kommissionen og EMA (Personalesag — udnævnelse — stilling som administrerende direktør for et reguleringsagentur — EMA — procedure til udvælgelse og udnævnelse — sammensætning af forhåndsudvælgelsesudvalget — upartiskhed — bedømmelseskriterier — udnævnelse af en anden ansøger — retskraft)	42
2017/C 382/51	Sag T-562/16: Rettens dom af 26. september 2017 — Hanschmann mod Europol (Personalesag — Europol — ingen forlængelse af en kontrakt — afslag på tildeling af en tidsubegrænset kontrakt — godtgørelse — Personalerettens annulation — opfyldelse af dommene i sag F-27/09 og sag F-104/12)	42
2017/C 382/52	Sag T-563/16: Rettens dom af 26. september 2017 — Knöll mod Europol (Personalesag — Europol — ingen forlængelse af en kontrakt — afslag på tildeling af en tidsubegrænset kontrakt — godtgørelse — Personalerettens annulation — opfyldelse af dommene i sag F-44/09 og sag F-105/12)	43
2017/C 382/53	Sag T-717/16: Rettens dom af 26. september 2017 — Waldhausen mod EUIPO (Gengivelse af et hestehoveds silhuet) (EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket, der gengiver et hestehoveds silhuet — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	44
2017/C 382/54	Sag T-755/16: Rettens dom af 26. september 2017 — La Rocca mod EUIPO (Take your time Pay After) (EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket Take your time Pay After — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009)	44
2017/C 382/55	Sag T-779/16: Rettens dom af 28. september 2017 — Rühland mod EUIPO — 8 seasons design (Stjerneformet lampe) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en stjerneformet lampe — tidligere EF-design — ugyldighedsgrund — individuel karakter — anderledes helhedsindtryk — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)	45

2017/C 382/56	Sag T-153/17: Sag anlagt den 30. september 2017 — FV mod Rådet	45
2017/C 382/57	Sag T-521/17: Sag anlagt den 6. august 2017 — Hernández Díaz mod SRB	46
2017/C 382/58	Sag T-554/17: Sag anlagt den 16. august 2017 — Gonzalez Calvet mod SRB	47
2017/C 382/59	Sag T-575/17: Sag anlagt den 17. august 2017 — Algebris (UK) m.fl. mod SRB	47
2017/C 382/60	Sag T-600/17: Sag anlagt den 4. september 2017 — Remolcadores Nosa Terra m.fl. mod Kommissionen og SRB	48
2017/C 382/61	Sag T-609/17: Sag anlagt den 6. september 2017 — Frankrig mod Kommissionen	49
2017/C 382/62	Sag T-615/17: Sag anlagt den 8. september 2017 — Ardigo og UO mod Kommissionen	50
2017/C 382/63	Sag T-631/17: Sag anlagt den 19. september 2017 — Hola mod Kommissionen og SRB	50
2017/C 382/64	Sag T-632/17: Sag anlagt den 15. september 2017 — Erdősi Galcsikné mod Kommissionen	51
2017/C 382/65	Sag T-633/17: Sag anlagt den 15. september 2017 — Sárossy mod Kommissionen	52
2017/C 382/66	Sag T-634/17: Sag anlagt den 15. september 2017 — Pint mod Kommissionen	53
2017/C 382/67	Sag T-636/17: Sag anlagt den 15. september 2017 — PlasticsEurope mod ECHA	54
2017/C 382/68	Sag T-637/17: Sag anlagt den 20. september 2017 — Policlínico Centro Médico de Seguros og Medicina Asturiana mod Kommissionen og SRB	55
2017/C 382/69	Sag T-638/17: Sag anlagt den 21. september 2017 — Helibética mod Kommissionen og SRB	56
2017/C 382/70	Sag T-641/17: Sag anlagt den 20. september 2017 — Ferri mod ECB	57
2017/C 382/71	Sag T-652/17: Sag anlagt den 26. september 2017 — Eddy's Snack Company mod EUIPO — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Eddy's Snackcompany)	57
2017/C 382/72	Sag T-668/17: Sag anlagt den 27. september 2017 — Maico Holding mod EUIPO — Eico (Eico)	58
2017/C 382/73	Sag T-673/17: Sag anlagt den 26. september 2017 — Port autonome du Centre et de l'Ouest m.fl. mod Kommissionen	59
2017/C 382/74	Sag T-674/17: Sag anlagt den 26. september 2017 — Le Port de Bruxelles og Région de Bruxelles mod Kommissionen	60
2017/C 382/75	Sag T-393/16: Rettens kendelse af 13. september 2017 — Omnicom International Holdings mod eBay (dA/tA/bA/y)	61
2017/C 382/76	Sag T-394/16: Rettens kendelse af 13. september 2017 — Omnicom International Holdings mod EUIPO — eBay (DATABAY)	61

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2017/C 382/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 374 af 6.11.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 369 af 30.10.2017

EUT C 357 af 23.10.2017

EUT C 347 af 16.10.2017

EUT C 338 af 9.10.2017

EUT C 330 af 2.10.2017

EUT C 318 af 25.9.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2017/C 382/02)

På et plenarmøde den 4. oktober 2017 har Retten, efter at G. De Baere er tiltrådt som dommer, og på et forslag fra præsidenten, der er fremlagt i overensstemmelse med procesreglementets artikel 13, stk. 2, besluttet at ændre afgørelsen af 21. september 2016 ⁽¹⁾, som ændret den 8. juni 2017 ⁽²⁾, for perioden fra den 4. oktober 2017 til den 31. august 2019 som følger:

Første Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand I. Pelikánová og dommerne V. Valančius, P. Nihoul, J. Senningsen og U. Öberg.

Første Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand I. Pelikánová

a) dommerne P. Nihoul og J. Senningsen

b) dommerne V. Valančius og U. Öberg.

Anden Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand M. Prek og dommerne E. Buttigieg, F. Schalin, B. Berke og M.J. Costeira.

Anden Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand M. Prek

a) dommerne F. Schalin og M.J. Costeira

b) dommerne E. Buttigieg og B. Berke.

Tredje Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand S. Frimodt Nielsen og dommerne V. Kreuschitz, I.S. Forrester, N. Póltorak og E. Perillo.

Tredje Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand S. Frimodt Nielsen

a) dommerne I.S. Forrester og E. Perillo

b) dommerne V. Kreuschitz og N. Póltorak.

⁽¹⁾ EUT 2016 C 392, s. 2.

⁽²⁾ EUT 2017 C 213, s. 2.

Fjerde Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand H. Kanninen og dommerne J. Schwarcz, C. Iliopoulos, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín og I. Reine.

Fjerde Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand H. Kanninen

- a) dommerne J. Schwarcz og C. Iliopoulos
- b) dommerne L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín og I. Reine.

Femte Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand D. Gratsias og dommerne I. Labucka, A. Dittrich, I. Ulloa Rubio og P.G. Xuereb.

Femte Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand D. Gratsias

- a) dommerne A. Dittrich og P.G. Xuereb
- b) dommerne I. Labucka og I. Ulloa Rubio.

Sjette Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand G. Berardis og dommerne S. Papasavvas, D. Spielmann, Z. Csehi og O. Spineanu-Matei.

Sjette Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand G. Berardis

- a) dommerne S. Papasavvas og O. Spineanu-Matei
- b) dommerne D. Spielmann og Z. Csehi.

Syvende Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand V. Tomljenović og dommerne M. Kancheva, E. Bieliūnas, A. Marcoulli og A. Kornezov.

Syvende Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand V. Tomljenović

- a) dommerne E. Bieliūnas og A. Kornezov
- b) dommerne E. Bieliūnas og A. Marcoulli
- c) dommerne A. Marcoulli og A. Kornezov.

Ottende Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand A.M. Collins og dommerne M. Kancheva, R. Barents, J. Passer og G. De Baere.

Ottende Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand A.M. Collins

- a) dommerne R. Barents og J. Passer
- b) dommerne M. Kancheva og G. De Baere.

Niende Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand S. Gervasoni og dommerne L. Madise, R. da Silva Passos, K. Kowalik-Bańczyk og C. Mac Eochaidh.

Niende Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand S. Gervasoni

a) dommerne L. Madise og R. da Silva Passos

b) dommerne K. Kowalik-Bańczyk og C. Mac Eochaidh.

Syvende Afdeling med fire dommere sættes med en femte dommer fra Ottende Afdeling. Den femte dommer, der ikke er afdelingsformanden, udpeges for et år i den rækkefølge, som er fastsat i procesreglementets artikel 8.

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. september 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-591/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — statsstøtte — afgørelse 2011/678/EU — statsstøtte til finansiering af screening for overførbare spongiforme encephalopater (TSE) hos kvæg — støtte uforenelig med det indre marked — tilbagesøgningsforpligtelse — undladelse af gennemførelse)

(2017/C 382/03)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, B. Stromsky, S. Noë og H. van Vliet, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved C. Pochet, L. Van den Broeck og J.-C. Halleux, som befuldmægtigede, bistået af avocats L. Van den Henden og J. Charles)

Konklusion

1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 288, stk. 4, TEUF og artikel 2-4 i Kommissionens afgørelse 2011/678/EU af 27. juli 2011 om Belgiens statsstøtte til finansiering af screening for overførbare spongiforme encephalopater (TSE) hos kvæg (statsstøtte C 44/08 (ex NN 45/04)), idet nævnte medlemsstat ikke inden for de fastsatte frister har truffet alle de foranstaltninger, som er nødvendige for hos modtagerne at tilbagesøge den statsstøtte, som er erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked i nævnte afgørelses artikel 1, stk. 3 og 4, og idet den ikke har underrettet Europa-Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme denne afgørelse.

2) Kongeriget Belgien betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 2.3.2015.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 14. september 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Hellske Republik

(Sag C-320/15) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — artikel 4, stk. 1 og 3 — sekundær rensning eller tilsvarende rensning)

(2017/C 382/04)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Zavvos og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Hellske Republik (ved E. Skandalou, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved C. Brodie og J. Kraehling, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Hellske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, idet den ikke har sikret sekundær rensning eller tilsvarende rensning af byspildevand fra byområderne Prosotsani, Doxato, Eleftheroupoli, Vagia og Galatista, hvis personækvivalent er på mellem 2 000 og 10 000.
- 2) I øvrigt frifindes Den Hellske Republik.
- 3) Europa-Kommissionen og Den Hellske Republik bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 5.10.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. september 2017 — ENEA S.A. mod Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen)

(Sag C-329/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — begrebet »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler« — pligt for et kapitalselskab i energisektoren, som er fuldt ud ejet af staten, til at købe energi, der er produceret i forbindelse med samtidig varmeproduktion)

(2017/C 382/05)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ENEA S.A.

Sagsøgt: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Konklusion

Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at en national foranstaltning såsom den i hovedsagen omhandlede, som pålægger såvel private som offentlige virksomheder en forpligtelse til at købe elektrisk energi produceret ved kraftvarmeproduktion, ikke udgør en statslig foranstaltning eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. september 2017 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-552/15) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — motorkøretøjer — leje eller leasing af et motorkøretøj, der foretages af en person, der har bopæl i en medlemsstat, hos en leverandør, der har hjemsted i en anden medlemsstat — registreringsafgift — betaling af den fulde afgift på tidspunktet for indregistreringen — betingelser for tilbagebetaling af afgiften — proportionalitet)

(2017/C 382/06)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Wasmeier og J. Tomkin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved E. Creedon, L. Williams og M.A. Joyce, som befuldmægtigede, bistået af M. Collins, SC, S. Kingston og C. Daly, BL)

Konklusion

- 1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 TEUF ved at pålægge en forpligtelse til på forhånd at betale den fulde registreringsafgift, som finder anvendelse ved endelig indregistrering, uanset den faktiske varighed af den i Irland påtænkte anvendelse af et køretøj, som er indført dertil, og selv om leasing- eller lejeperiodens midlertidige varighed er blevet fastlagt og er kendt på forhånd.
- 2) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 TEUF ved at undlade at foreskrive betaling af renter ved tilbagebetaling af registreringsafgift og ved at fratrække et beløb på 500 EUR i administrationsgebyr i det registreringsafgiftsbeløb, der skal tilbagebetales.
- 3) Irland betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 414 af 14.12.2015.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. september 2017 — X mod Staatssecretaris van Financiën
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)**

(Sag C-569/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — anvendelse af de sociale sikringsordninger — vandrede arbejdstagere — fastsættelse af den lovgivning, der finder anvendelse — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 14, stk. 2, litra b), nr. i) — person, der normalt har lønnet beskæftigelse på to eller flere medlemsstatsers område — person, der er ansat i en medlemsstat og udøver lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat under en tre måneders ulønnet ferie)

(2017/C 382/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

Artikel 14, stk. 2, litra b), nr. i), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 592/2008 af 17. juni 2008, skal fortolkes således, at en person, som bor og udøver lønnet beskæftigelse på en medlemsstats område, og som i en periode på tre måneder afholder ferie uden løn og udøver en lønnet beskæftigelse på en anden medlemsstats område, skal anses for normalt at udøve lønnet beskæftigelse på to medlemsstatsers område i denne bestemmelses forstand, forudsat, dels, at denne person i denne ferieperiode af lovgivningen om social sikring i den første medlemsstat anses for at udøve en lønnet beskæftigelse, dels at beskæftigelsen udøvet på den anden medlemsstats område har en sædvanlig og betydelig karakter, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. september 2017 — X mod Staatssecretaris van Financiën
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)**

(Sag C-570/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — anvendelse af de sociale sikringsordninger — vandrede arbejdstagere — fastsættelse af den lovgivning, der finder anvendelse — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 14, stk. 2, litra b), nr. i) — person, der normalt har lønnet beskæftigelse på to eller flere medlemsstatsers område — person, der er ansat i en medlemsstat og udøver en del af sin beskæftigelse i sin bopælsmedlemsstat)

(2017/C 382/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

Artikel 14, stk. 2, litra b), nr. i), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EF) nr. 592/2008 af 17. juni 2008, skal fortolkes således, at en person som den i hovedsagen omhandlede, der udfører en lønnet beskæftigelse for en arbejdsgiver, der er etableret på én medlemsstats område, og som bor på en anden medlemsstats område, på hvis område denne person i det foregående år har udøvet en del — ca. 6,5 % af arbejdstiden — af denne lønnede beskæftigelse, uden at dette var aftalt på forhånd med arbejdsgiveren, ikke kan anses for normalt at udøve lønnet beskæftigelse på to medlemsstaters område i denne bestemmelses forstand.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 14. september 2017 — LG Electronics, Inc. mod Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-588/15 P og C-622/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — karteller — verdensmarkedet for katoderør til tv- og computerskærme — aftaler og samordnet praksis vedrørende priser, opdeling af markeder og af kunder samt begrænsning af produktion — ret til forsvar — klagepunktsmeddelelse alene tilsendt moderselskaberne til et joint venture og ikke til sidstnævnte — bøder — retningslinjer for beregningen af bøder (2006) — punkt 13 — fastlæggelse af værdien af den afsætning, der vedrører overtrædelsen — afsætning inden for koncernen af den pågældende vare uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) — hensyntagen til afsætningen i EØS af færdige produkter, hvori den pågældende vare er integreret — ligebehandling)

(2017/C 382/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: LG Electronics, Inc. (ved advokaten G. van Gerven og T. Franchoo) og Koninklijke Philips Electronics NV (ved advokaten E. Pijnacker Hordijk, J.K. de Pree og S. Molin)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan, V. Bottka og I. Zaloguin, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellerne forkastes.

2) LG Electronics Inc. og Koninklijke Philips Electronics NV betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 18.1.2016
EUT C 27 af 25.1.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. september 2017 — Alexios Anagnostakis mod Europa-Kommissionen(Sag C-589/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — regler for institutionerne — borgerinitiativ, hvori Europa-Kommissionen opfordres til at fremsætte et lovgivningsforslag om eftergivelse af offentlig gæld for medlemsstater, der er i en nødretsituation — ansøgning om registrering — Kommissionens afslag — åbenbart uden for Kommissionens beføjelse — forordning (EU) nr. 211/2011 — artikel 4, stk. 2, litra b) — begrundelsespligt — artikel 122 TEUF — artikel 136 TEUF — tilsidesættelse)

(2017/C 382/10)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Alexios Anagnostakis (ved dikigoros A. Anagnostakis og avocat F. Moyse)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved M. Konstantinidis og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Alexios Anagnostakis betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 11.1.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2017 — The Trustees of the BT Pension Scheme mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)(Sag C-628/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF — anvendelsesområde — skattelovgivning i en medlemsstat — selskabsskat — skattegodtgørelse — pensionsfond — afslag på at indrømme skattegodtgørelsen til aktionærer, der ikke er pligtige at svare skat af investeringsindtægter, for udbytte hidrørende fra udenlandsk indkomst — fortolkning af dom af 12. december 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation (C-446/04, EU:C:2006:774) — ulovligt indeholdt skattegodtgørelse — retsmidler)

(2017/C 382/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Trustees of the BT Pension Scheme

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Konklusion

- 1) Artikel 63 TEUF skal fortolkes således, at den under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede tillægger rettigheder til en aktionær, der modtager udbytte, som kvalificeres som »udbytte på grundlag af udenlandsk indkomst« (foreign income dividend).
- 2) EU-retten opstiller et krav om, at en medlemsstats nationale ret skal fastsætte retsmidler, som er tilgængelige for aktionærer, der i en situation som den i hovedsagen omhandlede har modtaget udbytte, som kvalificeres som »udbytte på grundlag af udenlandsk indkomst«, uden dog at være blevet indrømmet en skattegodtgørelse i tilknytning til det nævnte udbytte, således at det gøres muligt for disse aktionærer at påberåbe sig de rettigheder, som de er tillagt ved artikel 63 TEUF. I denne henseende skal den kompetente nationale ret sikre, at de aktionærer såsom The Trustees of the BT Pension Scheme, der ikke er pligtige at svare indkomstskat af udbytte, og som har modtaget udbytte hidrørende fra udbytte, der er af udenlandsk oprindelse og kvalificeret som »udbytte på grundlag af udenlandsk indkomst«, har adgang til et retsmiddel, der dels kan sikre udbetalingen af en sådan skattegodtgørelse, som de hertil berettigede med urette ikke er blevet indrømmet, i henhold til en fremgangsmåde, der ikke er mindre gunstig end den, som gælder for et sagsanlæg med påstand om udbetaling af en skattegodtgørelse, eller at de indrømmes en tilsvarende skattefordel i den situation, hvor skattemyndighederne med urette har frataget de berettigede personer denne skattegodtgørelse eller denne skattefordel i forbindelse med udlodning af udbytte hidrørende fra udbytte modtaget fra et selskab med hjemsted i Det Forenede Kongerige, dels gøre det muligt at garantere sådanne aktionærer, at de rettigheder, som de er tillagt ved artikel 63 TEUF, beskyttes på effektiv vis.
- 3) Hverken den omstændighed, at The Trustees of the BT Pension Scheme ikke er pligtige at svare indkomstskat af det udbytte, de modtager, eller den omstændighed, at den omhandlede tilsidesættelse af EU-retten ifølge den forelæggende ret ikke er tilstrækkeligt alvorlig til at gøre den pågældende medlemsstat erstatningsansvarlig uden for kontraktforhold over for det selskab, der udloddede udbytte, som kvalificeres som »udbytte på grundlag af udenlandsk indkomst«, i overensstemmelse med de principper, der blev opstillet i dom af 5. marts 1996, Brasserie du pêcheur og Factortame (C-46/93 og C-48/93, EU:C:1996:79), eller den omstændighed, at et selskab med hjemsted i Det Forenede Kongerige har udloddet et forhøjet beløb af udbytte kvalificeret som »udbytte på grundlag af udenlandsk indkomst« med henblik på at kompensere tabet af skattegodtgørelse hos den udbyttmodtagende aktionær, kan ændre på de svar, der er givet på den forelæggende rets øvrige spørgsmål.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2017 — Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-646/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direkte beskatning — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — frie kapitalbevægelser — trust — trustees — andre juridiske personer — begreb — skat på kapitalgevinster af aktiver i en trust som følge af trustees' flytning af deres skattemæssige bopæl til en anden medlemsstat — fastlæggelse af skattens størrelse på flyttetidspunktet — øjeblikkelig opkrævning af skatten — begrundelse — proportionalitet)

(2017/C 382/12)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Konklusion

EUF-traktatens bestemmelser om etableringsfriheden er under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor trustees ifølge national ret behandles som et samlet og varigt organ bestående af personer, hvilket adskiller sig fra de personer, der fra tid til anden kan være trustees, til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, der foreskriver, at urealiserede kapitalgevinster af aktiverne i en trust skal beskattes, når flertallet af trustees flytter deres bopæl til en anden medlemsstat, og som ikke giver mulighed for at få opkrævningen af den skyldige skat udskudt.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. september 2017 — Republikken Østrig mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-648/15) ⁽¹⁾

(Artikel 273 TEUF — tvistighed mellem medlemsstater, som forelægges Domstolen i henhold til en voldgiftsaftale — skatter og afgifter — bilateral overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning — beskatning af renter af værdipapirer — begrebet »gældsfordringer med andel i fortjenesten«)

(2017/C 382/13)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer, F. Koppensteiner og H. Jirousek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Begrebet »gældsfordringer med andel i fortjenesten« i artikel 11, stk. 2, i Abkommen zwischen der Republik Österreich und der Bundesrepublik Deutschland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen (overenskomsten mellem Republikken Østrig og Forbundsrepublikken Tyskland til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter) af 24. august 2000 skal fortolkes således, at det ikke omfatter værdipapirer som de i hovedsagen omhandlede.

2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. september 2017 — The Tea Board mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Delta Lingerie

(Forenede sager C-673/15 P — C-676/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ord- og figurmærker, der indeholder ordbestanddelen »darjeeling« eller »darjeeling collection de lingerie« — indsigelse fra indehaveren af EU-kollektivmærker — kollektivmærker, der udgøres af den geografiske betegnelse »Darjeeling« — artikel 66, stk. 2 — væsentligste funktion — konflikt med ansøgninger om individuelle varemærker — risiko for forveksling — begreb — lighed mellem varer eller tjenesteydelser — bedømmelseskriterier — artikel 8, stk. 5)

(2017/C 382/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: The Tea Board (ved Rechtsanwältin M. Maier og A. Nordemann)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget) og Delta Lingerie (ved avocats G. Marchais og P. Martini-Berthon)

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) The Tea Board betaler sagsomkostningerne i hovedappellerne.
- 3) Delta Lingerie betaler sagsomkostningerne i kontraappellen.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 21.3.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. september 2017 — K. mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem — Nederlandene)

(Sag C-18/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse — direktiv 2013/32/EU — artikel 9 — ret til at forblive i medlemsstaten under behandlingen af ansøgningen — direktiv 2013/33/EU — artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra a) og b) — frihedsberøvelse — kontrol af identitet eller nationalitet — fastlæggelsen af de forhold, som ansøgningen om international beskyttelse støttes på — gyldighed — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 6 og 52 — begrænsning — proportionalitet)

(2017/C 382/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K.

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Konklusion

Der er i forbindelse med undersøgelsen af artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra a) og b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse ikke fremkommet noget forhold, der kan berøre gyldigheden af denne bestemmelse i lyset af artikel 6 og artikel 52, stk. 1 og 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 14.3.2016.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2017 — Den Europæiske Unions Kontor for
Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) mod Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP og
Bruichladdich Distillery Co.Ltd**

(Sag C-56/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), og stk. 2, litra d) — EU-ordmærket PORT CHARLOTTE — begæring om, at dette varemærke erklæres ugyldigt — beskyttelse tildelt de ældre oprindelsesbetegnelser »Porto« og »Port« i henhold til forordning (EF) nr. 1234/2007 og national lovgivning — spørgsmålet, om den beskyttelse, der er tildelt disse oprindelsesbetegnelser, er udtømmende — artikel 118 m i forordning (EF) nr. 1234/2007 — begreberne »anvendelse« og »antydning« af en beskyttet oprindelsesbetegnelse)

(2017/C 382/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Zaera Cuadrado og O. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP (ved advogado P. Sousa e Silva) og Bruichladdich Distillery Co. Ltd (ved avocate S. Havard Duclos)

Intervenient til støtte for appellanten: Europa-Kommissionen (ved B. Eggers, I. Galindo Martín, J. Samnadda og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, M. Figueiredo og A. Alves, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den dom, der blev afsagt den 18. november 2015 af Den Europæiske Unions Ret, Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto mod KHIM — Bruichladdich Distillery (PORT CHARLOTTE) (T-659/14, EU:T:2015:863), ophæves.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes i sag T-659/14, der blev indledt af Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP til prøvelse af afgørelse truffet den 8. juli 2014 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 946/2013-4).

- 3) Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og af Bruichladdich Distillery Co. Ltd i de to instanser.
- 4) Den Portugisiske Republik og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. september 2017 — Mohammad Khir Amayry mod Migrationsverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Sverige)

(Sag C-60/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne — artikel 28 — frihedsberøvelse af en ansøger om international beskyttelse med henblik på overførsel til den ansvarlige medlemsstat — frist til at gennemføre overførslen — maksimal varighed af frihedsberøvelsen — beregning — anmodningen om overtagelse accepteret for frihedsberøvelsen — udsættelse af gennemførelsen af afgørelsen om overførsel)

(2017/C 382/17)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mohammad Khir Amayry

Sagsøgt: Migrationsverket

Konklusion

- 1) Artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, sammenholdt med artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at:

- den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter, at i en situation, hvor frihedsberøvelsen af en ansøger om international beskyttelse indledes efter, at den anmodede medlemsstat har accepteret anmodningen om overtagelse, kan denne frihedsberøvelse opretholdes i maksimalt to måneder, forudsat for det første, at frihedsberøvelsens varighed ikke overstiger den tid, der er nødvendig med henblik på overførselsproceduren, vurderet under hensyntagen til de konkrete krav til denne procedure i hvert enkelt tilfælde, og for det andet, at varigheden ikke overstiger seks uger fra den dato, hvor henholdsvis klagen eller indbringelsen for en domstol ikke længere har opsættende virkning, og
- den er til hinder for en national lovgivning såsom den i hovedsagen omhandlede, som i en sådan situation gør det muligt at opretholde nævnte frihedsberøvelse i tre eller tolv måneder, hvorunder overførslen gyldigt kunne gennemføres.

- 2) Artikel 28, stk. 3, i forordning nr. 604/2013 skal fortolkes således, at det antal dage, den pågældende allerede har været frihedsberøvet, efter at en medlemsstat har accepteret anmodningen om at overtage eller tilbagetage, ikke skal trækkes fra den frist på seks uger, der løber fra det tidspunkt, hvor klagen eller indbringelsen for en domstol ikke længere har den ved den nævnte bestemmelse indførte opsættende virkning.

- 3) Artikel 28, stk. 3, i forordning nr. 604/2013 skal fortolkes således, at fristen på seks uger fra det tidspunkt, hvor klagen eller indbringelsen for en domstol ikke længere har den ved denne bestemmelse indførte opsættende virkning, også finder anvendelse, når den pågældende person ikke specifikt har anmodet om, at gennemførelsen af afgørelsen om overførsel udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. september 2017 — straffesag mod Giorgio Fidenato, Leandro Taboga og Luciano Taboga (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Udine — Italien)

(Sag C-111/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — landbrug — genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer — beredskabsforanstaltninger — national foranstaltning om forbud mod dyrkning af genetisk modificeret majs af sorten MON 810 — opretholdelse eller fornyelse af foranstaltningen — forordning (EF) nr. 1829/2003 — artikel 34 — forordning (EF) nr. 178/2002 — artikel 53 og 54 — betingelser for anvendelse — forsigtighedsprincippet)

(2017/C 382/18)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Udine

Parter i hovedsagen

Giorgio Fidenato, Leandro Taboga og Luciano Taboga

Konklusion

- 1) Artikel 34 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer, sammenholdt med artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed, skal fortolkes således, at Europa-Kommissionen ikke er forpligtet til iværksættelse af beredskabsforanstaltninger som omhandlet i sidstnævnte artikel, når en medlemsstat officielt informerer Kommissionen om behovet for at iværksætte sådanne foranstaltninger i henhold til sidstnævnte forordnings artikel 54, stk. 1, når det ikke er åbenbart, at et produkt, som er tilladt ved forordning nr. 1829/2003, eller er i overensstemmelse hermed, må formodes at udgøre en alvorlig risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet.
- 2) Artikel 34 i forordning nr. 1829/2003, sammenholdt med artikel 54 i forordning nr. 178/2002, skal fortolkes således, at en medlemsstat efter officielt at have informeret Kommissionen om behovet for at iværksætte beredskabsforanstaltninger, og såfremt Kommissionen ikke har handlet i overensstemmelse med artikel 53 i forordning nr. 178/2002, dels kan vedtage sådanne nationale foranstaltninger, dels kan opretholde eller forny disse, så længe Kommissionen ikke i overensstemmelse med sidstnævnte forordnings artikel 54, stk. 2, har vedtaget nogen afgørelse om forlængelse, ændring eller ophævelse heraf.
- 3) Artikel 34 i forordning nr. 1829/2003, sammenholdt med forsigtighedsprincippet således som fastsat i artikel 7 i forordning nr. 178/2002, skal fortolkes således, at den ikke giver medlemsstaterne mulighed for iværksættelse af midlertidige beredskabsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 54 i forordning nr. 178/2002 alene på grundlag af dette princip, uden at de i artikel 34 i forordning nr. 1829/2003 nævnte materielle betingelser er opfyldt.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2017 — Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia mod »Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments« EOOD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)

(Sag C-132/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 26, stk. 1, litra b), og artikel 168 og 176 — fradrag for indgående afgift — tjenesteydelser med henblik på opførelse eller forbedring af en fast ejendom, som ejes af en tredjeperson — tredjepersonens og den afgiftspligtiges anvendelse af tjenesterne — levering af en vederlagsfri tjenesteydelse til en tredjeperson — bogføring af de udgifter, der er forbundet med de udførte tjenesteydelser, som del af den afgiftspligtige persons generalomkostninger — afgørelse af, om der foreligger en direkte og umiddelbar tilknytning til den afgiftspligtiges økonomiske virksomhed)

(2017/C 382/19)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia

Sagsøgt: »Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments« EOOD

Konklusion

Artikel 168, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at en afgiftspligtig person har ret til fradrag for den indgående merværdiafgift i forbindelse med en tjenesteydelse bestående i opførelse eller forbedring af en fast ejendom, som ejes af en tredjeperson, når sidstnævnte vederlagsfrit drager fordel af resultatet af disse ydelser, og når de anvendes af såvel den afgiftspligtige person som af den pågældende tredjeperson i forbindelse med deres økonomiske virksomhed, for så vidt som de pågældende ydelser ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at give den pågældende afgiftspligtige person mulighed for at levere de udgående afgiftspligtige transaktioner, og for så vidt som omkostningerne herved indgår i disse transaktioners pris.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2017 — Sandra Nogueira m.fl mod Crewlink Ireland Ltd (C-168/16), Miguel José Moreno Osacar mod Ryanair Designated Activity Company, tidligere Ryanair Ltd (C-169/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Mons — Belgien)

(Forenede sager C-168/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence — kompetence i sager om individuelle arbejdsaftaler — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 19, nr. 2), litra a) — begrebet »det sted, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde« — luftfartssektor — kabinepersonale — forordning (EØF) nr. 3922/91 — begrebet »hjemmebase«)

(2017/C 382/20)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour du travail de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Manguit, Maria Sanchez-Odogherty og José Sanchez-Navarro (C-168/16) og Miguel José Moreno Osacar (C-169/16)

Sagsøgte: Crewlink Ireland Ltd (C-168/16) og Ryanair Designated Activity Company, tidligere Ryanair Ltd (C-169/16)

Konklusion

Artikel 19, nr. 2), litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at når en sag anlægges af en arbejdstager, der er ansat som medlem af kabinepersonalet hos eller stillet til rådighed for et luftfartsselskab, med henblik på at afgøre den påkendende rets kompetence, kan begrebet »det sted, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde«, ikke sidestilles med begrebet »hjemmebase« som omhandlet i bilag III til Rådets forordning (EF) nr. 3922/91 af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1899/2006 af 12. december 2006. Begrebet »hjemmebase« udgør ikke desto mindre en væsentlig indikation med henblik på at fastlægge »det sted, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde«.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2017 — Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra — Latvijas Autoru apvienība mod Konkurences padome (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland)

(Sag C-177/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — artikel 102 TEUF — misbrug af dominerende stilling — begrebet »urimelig pris« — gebyrer opkrævet af en organisation for kollektiv forvaltning af ophavsrettigheder — sammenligning med de takster, der anvendes i andre medlemsstater — valg af referencestater — kriterier for bedømmelse af priser — bødens beregning)

(2017/C 382/21)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra — Latvijas Autoru apvienība

Sagsøgt: Konkurences padome

Konklusion

- 1) Samhandelen mellem medlemsstaterne kan påvirkes af niveauet af de takster, som fastsættes af en organisation for forvaltning af ophavsrettigheder, der har et monopol, og som også forvalter rettighederne for udenlandske rettighedshavere, således at artikel 102 TEUF finder anvendelse.

- 2) Det er med henblik på at undersøge, om en organisation for forvaltning af ophavsrettigheder anvender urimelige priser som omhandlet i artikel 102, stk. 2, litra a), TEUF, tilstrækkeligt at sammenligne organisationens takster med de takster, som finder anvendelse i nabostaterne, og med dem, der finder anvendelse i andre medlemsstater, korrigeret ved hjælp af KKP-indekset, forudsat at referencemedlemsstaterne udvælges på grundlag af objektive, passende og verificerbare kriterier, og at sammenligningen foretages på ensartet grundlag. Der kan ske en sammenligning af de takster, der anvendes i en eller flere specifikke brugersegmenter, hvis der er indiciet for, at gebyrernes eventuelle uforholdsmæssige karakter vedrører de samme segmenter.
- 3) Afvigelsen mellem de sammenlignede takster skal anses for betydelig, hvis den er væsentlig og vedvarende. En sådan afvigelse udgør et indicium for misbrug af dominerende stilling, og det tilkommer organisationen for forvaltning af ophavsrettigheder, som indtager en dominerende stilling, at godtgøre, at dens priser er rimelige, idet den skal basere sig på objektive forhold af betydning for administrationsomkostningerne eller for rettighedshavernes vederlag.
- 4) I tilfælde af, at det fastslås, at der foreligger en overtrædelse af artikel 102, stk. 2, litra a), TEUF, skal vederlagene til rettighedshaverne med henblik på fastsættelsen af bødens størrelse indgå i omsætningen for den pågældende organisation for forvaltning af ophavsrettigheder på betingelse af, at disse vederlag indgår i værdien af de ydelser, som denne organisation leverer, og at denne medtagelse er nødvendig for at sikre, at den pålagte sanktion er effektiv, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning. Det tilkommer den forelæggende ret under hensyntagen til samtlige omstændigheder i sagen at efterprøve, om disse betingelser er opfyldt.

(¹) EUT C 200 af 6.6.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. september 2017 — Tilly-Sabco SAS mod Europa-Kommissionen og Doux SA

(Sag C-183/16 P) (¹)

(Appel — landbrug — fjerkrækød — frosne kyllinger — eksportrestitutioner — gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2013, hvorved restitutionen fastsættes til 0 EUR — lovlighed — forordning (EF) nr. 1234/2007 — artikel 162 og 164 — restitutionernes formål og art — kriterier for fastsættelse af restitutionsbeløbet — generaldirektøren for Generaldirektorat for Landbrug og Udvikling af Landdistrikters kompetence til at undertegne den omtvistede forordning — magtfordrejning — »komitologi« — forordning (EU) nr. 182/2011 — artikel 3, stk. 3 — høring af Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter — forelæggelse af udkast til gennemførelsesforordninger under møder i denne komité — overholdelse af fristerne — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter — annullation med opretholdelse af virkningerne)

(2017/C 382/22)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Tilly-Sabco SAS (ved avocats R. Milchior, F. Le Roquais og S. Charbonnel)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Lewis og K. Skelly, som befuldmægtigede) og Doux SA

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 14. januar 2016, Tilly-Sabco mod Kommissionen (T-397/13, EU:T:2016:8), ophæves.
- 2) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2013 af 18. juli 2013 om fastsættelse af eksportrestitutioner for fjerkrækød annulleres.

- 3) Virkningerne af gennemførelsesforordning nr. 689/2013 opretholdes, indtil en ny retsakt, der skal erstatte den, træder i kraft.
- 4) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2017 — Ovidiu-Mihaita Petrea mod Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis — Grækenland)

(Sag C-184/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/38/EF — direktiv 2008/115/EF — retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — en medlemsstats statsborgers ophold på en anden medlemsstats område trods forbud mod indrejse på denne medlemsstats område — lovligheden af afgørelse om tilbagekaldelse af bevis for registrering og af anden afgørelse om udsendelse — mulighed for undtagelsesvis at gøre ulovligheden af tidligere afgørelse gældende — oversættelsesforpligtelse)

(2017/C 382/23)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ovidiu-Mihaita Petrea

Sagsøgt: Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF samt princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er ikke til hinder for, at en medlemsstat dels tilbagekalder et bevis for registrering, som med urette er blevet udstedt til en EU-borger, der stadig var omfattet af et indrejseforbud, dels træffer en afgørelse om hans udsendelse alene med den begrundelse, at indrejseforbuddet stadig var gældende.
- 2) Direktiv 2004/38 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold er ikke til hinder for, at en afgørelse om tilbagesendelse af en EU-borger som den i hovedsagen omhandlede træffes af de samme myndigheder og efter den samme procedure som en afgørelse om tilbagesendelse af en tredjelandsstatsborger med ulovligt ophold som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2008/115, så længe gennemførelsesforanstaltningerne til direktiv 2004/38, som er gunstigere for den pågældende unionsborger, anvendes.
- 3) Effektivitetsprincippet er ikke til hinder for en retspraksis, hvorefter en statsborger i en medlemsstat, som er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, ikke — til støtte for et søgsmål rettet mod denne afgørelse — kan påberåbe sig ulovligheden af den afgørelse om indrejseforbud, som tidligere er blevet truffet i forhold til ham, såfremt han under hensyn til bestemmelserne i direktiv 2004/38 har haft reel mulighed for rettidigt at klage over sidstnævnte afgørelse.

- 4) Artikel 30 i direktiv 2004/38 pålægger medlemsstaterne at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for, at den pågældende person forstår indholdet og virkningerne af en afgørelse, der træffes i henhold til direktivets artikel 27, stk. 1, men kræver ikke, at denne afgørelse meddeles ham på et sprog, som han forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå, hvis han ikke har indgivet en anmodning herom.

(¹) EUT C 211 af 13.6.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. september 2017 — Ruxandra Paula Andriciuc m.fl. mod Banca Românească SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Oradea — Rumænien)

(Sag C-186/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 2 — vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige — aftale om kredit optaget i udenlandsk valuta — valutakursrisikoen bæres alene af forbrugeren — betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen — tidspunktet for bedømmelsen af skævheden — rækkevidden af begrebet vilkår, der er »udarbejdet på en klar og forståelig måde« — omfang og niveau af de oplysninger, som banken skal give)

(2017/C 382/24)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Oradea

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ruxandra Paula Andriciuc m.fl.

Sagsøgt: Banca Românească SA

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at begrebet »aftalens hovedgenstand« som omhandlet i denne bestemmelse omfatter et kontraktvilkår som det i hovedsagen omhandlede, der er integreret i en aftale om lån optaget i udenlandsk valuta, og som ikke har været genstand for individuel forhandling, hvorefter lånet skal tilbagebetales i samme udenlandske valuta som den, det er optaget i, idet dette vilkår fastsætter en hovedydelse, der er kendetegnende for kontrakten. Dermed kan dette vilkår ikke anses for at være urimeligt, da det er affattet klart og forståeligt.
- 2) Artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at kravet om, at et kontraktvilkår skal affattes klart og forståeligt, indebærer, at de finansielle institutioner i forbindelse med kreditaftaler skal give låntagerne tilstrækkelige oplysninger til, at de gør det muligt for disse at træffe velunderbyggede og forsigtige beslutninger. Med hensyn hertil indebærer dette krav, at et vilkår om, at lånet skal tilbagebetales i den samme udenlandske valuta som den, hvori lånet blev optaget, skal kunne forstås af forbrugeren både rent formelt og i sproglig henseende, men ligeledes med hensyn til vilkårets konkrete rækkevidde, således at en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger ikke blot er i stand til at forstå muligheden for stigning eller fald af værdien af den udenlandske valuta, som lånet er optaget i, men også til at vurdere de potentielt alvorlige økonomiske følger, som et sådant aftalevilkår kan have for dennes økonomiske forpligtelser. Det tilkommer den nationale ret at foretage de nødvendige efterprøvelser i denne forbindelse.

- 3) Artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at vurderingen af, om et kontraktvilkår er urimeligt, skal foretages under hensyn til tidspunktet for indgåelsen af den pågældende aftale og under hensyn til alle de omstændigheder, som den erhvervsdrivende kunne have kendskab til på det nævnte tidspunkt, og som ville kunne påvirke den efterfølgende gennemførelse af den nævnte aftale. Det tilkommer den forelæggende ret under hensyn til alle omstændighederne i hovedsagen og under hensyn navnlig til den erhvervsdrivendes, her bankens, ekspertise og kendskab til de mulige udsving i valutakursen og de risici, der er forbundet med optagelsen af et lån i udenlandsk valuta, at efterprøve, om der foreligger en eventuel skævhed som omhandlet i den nævnte bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 4.7.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. september 2017 — Elecdey Carcelen SA (sag C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (sag C-216/16), Iberenova Promociones SAU (sag C-220/16) og Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (sag C-221/16) mod Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha — Spanien)

(Forenede sager C-215/16, C-216/16, C-220/16 og C-221/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — elektricitet fra vindkraft — direktiv 2009/28/EF — fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder — artikel 2, stk. 2, litra k) — støtteordning — artikel 13, stk. 1, andet afsnit, litra e) — administrative omkostninger — direktiv 2008/118/EF — generelle ordning for punktafgifter — artikel 1, stk. 2 — yderligere indirekte afgifter til særlige formål — direktiv 2003/96/EF — beskatning af energiprodukter og elektricitet — artikel 4 — minimumsbeskatning af energi — afgift, der pålægges elektricitetsproducerende vindmøller)

(2017/C 382/25)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Elecdey Carcelen SA (sag C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (sag C-216/16), Iberenova Promociones SAU (sag C-220/16) og Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (sag C-221/16)

Sagsøgt: Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, navnlig dets artikel 2, stk. 2, litra k), og artikel 13, stk. 1, andet afsnit, litra e), skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, i medfør af hvilken der opkræves en afgift på elektricitetsproducerende vindmøller.

- 2) Artikel 4 i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, i medfør af hvilken der opkræves en afgift på elektricitetsproducerende vindmøller, eftersom denne afgift ikke beskatter energiprodukter eller elektricitet som omhandlet i direktivets artikel 1 og artikel 2, stk. 1 og 2, og dermed ikke henhører under anvendelsesområdet for dette direktiv.
- 3) Artikel 1, stk. 2, i Rådets 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, i medfør af hvilken der opkræves en afgift på elektricitetsproducerende vindmøller, eftersom denne afgift ikke pålægges forbruget af energiprodukter eller elektricitet og dermed ikke henhører under dette direktivs anvendelsesområde.

(¹) EUT C 243 af 4.7.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2017 — Casertana Costruzioni Srl mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti — Provveditorato Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise og Agenzia Regionale Campania per la Difesa del Suolo — A.R.CA.DI.S. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-223/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/18/EF — artikel 47, stk. 2, og artikel 48, stk. 3 — tilbudsgiver, der baserer sig på andre enheders formåen for at opfylde den ordregivende myndigheds krav — disse enheders tab af den fornødne formåen — national lovgivning, der bestemmer, at tilbudsgiveren udelukkes fra udbuddet, og at kontrakten tildes en konkurrent)

(2017/C 382/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Casertana Costruzioni Srl

Sagsøgte: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti — Provveditorato Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise og Agenzia Regionale Campania per la Difesa del Suolo — A.R.CA.DI.S.

Procesdeltagere: Consorzio Stabile Infratech, W.E.E. Water Environment Energy SpA, Massimo Fontana, Studio Tecnico Associato Thinkd, Claudio Della Rocca, Nicola Maione, Vittorio Ciotola, Fin.Se.Co SpA, Edilgen SpA og Site Srl

Konklusion

Artikel 47, stk. 2, og artikel 48, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, som udelukker muligheden for, at en økonomisk aktør, der deltager i et udbud, kan erstatte en hjælpevirksomhed, der har mistet de krævede kvalifikationer efter afgivelsen af nævnte aktørs bud, hvilket fører til automatisk udelukkelse af denne aktør.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. september 2017 — Europa-Kommissionen mod Frucona Košice a.s.

(Sag C-300/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — begrebet »støtte« — begrebet »økonomisk fordel« — kriteriet om den private kreditor — betingelser for anvendelse — anvendelse — Europa-Kommissionens undersøgelsesforpligtelser)

(2017/C 382/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved K. Walkerová, L. Armati, T. Maxian Rusche og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Frucona Košice a.s. (ved K. Lasok, QC, B. Hartnett, barrister, J. Holmes, QC og Rechtsanwalt O. Geiss)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. september 2017 — Salvatore Aniello Pappalardo m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-350/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — fælles fiskeripolitik — Den Europæiske Unions ansvar uden for kontraktforhold — erstatningspåstand — forordning (EF) nr. 530/2008 — hasteforanstaltninger truffet af Europa-Kommissionen — tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel — adgangen til at påberåbe sig denne tilsidesættelse — princippet om forbud mod forskelsbehandling — retskraft)

(2017/C 382/28)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Cetara, Fedemar Srl, Cetara, Testa Giuseppe & C. Snc, Catania, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Cetara, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Pescara, Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C., Pescara (ved advokati V. Cannizzaro og L. Caroli)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet og D. Nardi, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C. og Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 19.9.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 14. september 2017 — Luís Isidro Delgado Mendes mod Crédito Agrícola Seguros — Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Évora — Portugal)

(Sag C-503/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 90/232/EØF og 2009/103/EØF — tyveri af bil — færdselsulykke — person- og tingsskade lidt af den forsikrede bilejer som fodgænger — civilretligt ansvar — erstatning — dækket af lovpligtig forsikring — klausuler om ansvarsfraskrivelse — national lovgivning, der udelukker den forsikrede bilejer fra erstatning i henhold til forsikringen — forenelighed med direktiverne — begrebet »skadelidt tredjemand«)

(2017/C 382/29)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação de Évora

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Luís Isidro Delgado Mendes

Sagsøgt: Crédito Agrícola Seguros — Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, i Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, som ændret ved Europa-Parlaments og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005, og artikel 1a i Rådets tredje direktiv 90/232/EØF af 14. maj 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, som ændret ved direktiv 2005/14, skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i

hovedsagen omhandlede, hvorefter de person- og tingsskader, som en fodgænger, der er offer for en trafikulykke, har lidt, ikke dækkes af den lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer og dermed ikke erstattes alene med den begrundelse, at fodgængerens var forsikringstager og ejer af det køretøj, som har forvoldt disse skader.

⁽¹⁾ EUT C 454 af 5.12.2016.

Appel iværksat den 29. marts 2017 af Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 25. januar 2017 i sag T-187/16 — Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG mod EUIPO

(Sag C-158/17 P)

(2017/C 382/30)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG (ved abogada P. Koch)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 20. september 2017 afvist appellen.

Appel iværksat den 12. april 2017 af Slavcho Asenov Todorov til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 14. marts 2017 i sag T-839/16, Todorov mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag C-188/17 P)

(2017/C 382/31)

Processprog: bulgarsk

Parter

Appellant: Slavcho Asenov Todorov (ved advokat K. Mladenova)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Domstol

Domstolen (Tiende Afdeling) har ved kendelse af 7. september 2017 fastslået, at det er åbenbart, at appellen må afvises.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 11. maj 2017 — Pedro Viejobueno Ibáñez og Emilia de la Vara González mod Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

(Sag C-245/17)

(2017/C 382/32)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Pedro Viejobueno Ibáñez og Emilia de la Vara González

Sagsøgt: Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan afslutningen af skoleårets undervisningsperiode anses for et objektivi forhold, der begrundes, at de nævnte lærervikarer behandles anderledes end fastansatte lærere?
- 2) Er det i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling af disse lærervikarer, at de, når de afskediges ved afslutningen af undervisningsperioden, ikke kan afholde deres ferie i effektive fridage, idet disse erstattes med betaling af de tilhørende bidrag?
- 3) Er det foreneligt med princippet om forbud mod forskelsbehandling af disse ansatte, at begrebet arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse omfattes af en abstrakt bestemmelse som tillægsbestemmelse 18 til Ley Regional Ley 5/2012, de 12 de julio, de Presupuestos Generales de la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha para 2012 [lov nr. 5 af 12.7.2012 om det generelle budget for regionen Castilla-La Mancha], som af budgetbesparelseshensyn og med henblik på opfyldelse af underskudsmålene bl.a. ophævede anvendelsen af rammeaftalen af 10. marts 1994, der var blevet indgået mellem det spanske undervisnings- og videnskabsministerium og fagforeningen ANPE, offentliggjort ved Generaldirektoratet for Personale og Tjenesters beslutning af 15. marts 1994, (BOMEK af 28.3.1994), vedrørende betaling for ferie i juli og august for ansættelser på mere end fem og en halv måned samt for vikarer, og som foreskriver, at de ikke-universitetsansatte lærervikarer betales for ferier svarende til 22 hverdage, hvis personen var vikaransat for hele skoleåret, eller for de dage, der forholdsmæssigt svarer hertil?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal du travail de Nivelles (Belgien) den 29. maj 2017 — OJ (*) mod Partena, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) og Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

(Sag C-321/17)

(2017/C 382/33)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal du travail de Nivelles

Parter i straffesagen

Sagsøger: OJ (*)

(*) Inden for rammerne af beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger er der fjernet information.

Sagsøgte: Partena, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) og Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

Ved kendelse af 5. oktober 2017 har Domstolen (Ottende Afdeling) fastslået, at anmodningen om præjudiciel afgørelse åbenbart må afvises.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 19. juli 2017 —
Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH mod EurothermenResort Bad
Schallerbach GmbH**

(Sag C-437/17)

(2017/C 382/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

Sagsøgt: EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 492/2011/EU ⁽¹⁾ om arbejdskraftens frie bevægelighed fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede (§ 3, stk. 2, sammenholdt med § 3, stk. 3, og § 2, stk. 1, i Urlaubsgesetzes (ferieloven), herefter »UrlG«), hvorefter en arbejdstager, som har tilbagelagt en beskæftigelsesperiode på i alt 25 år, men ikke ved én og samme østrigske arbejdsgiver, alene har ret til fem ugers årlig ferie, hvorimod en arbejdstager, som har tilbagelagt en beskæftigelsesperiode på 25 år ved én og samme østrigske arbejdsgiver, har ret til seks ugers årlig ferie?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. 4.2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (EUT L 141, s. 19).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd v Prešove (Slovakiet) den 25. juli
2017 — EOS KSI Slovensko s.r.o. mod Ján Danko og Margita Jalčová**

(Sag C-448/17)

(2017/C 382/35)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Krajský súd v Prešove

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EOS KSI Slovensko s.r.o.

Sagsøgte: Ján Danko og Margita Jalčová

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en retlig ordning, der inden for rammerne af afvejningen mellem lovbeskyttede rettigheder og forbrugernes ret til beskyttelse mod urimelige kontraktvilkår ikke rummer mulighed for, at en juridisk person, hvis virksomhed har kollektiv forbrugerbeskyttelse mod urimelige kontraktvilkår som formål, og som sigter mod at opnå formålet i artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾, som gennemført ved § 53a, stk. 1 og 3, i Občiansky zákonník, uden den sagsøgte forbrugers samtykke, i egenskab af yderligere part (intervenient) deltager i en domstolsprocedure allerede fra dens indledning og effektivt til fordel for forbrugeren benytter midler til sagsanlæg og forsvar med henblik på inden for denne procedure at iværksætte beskyttelse mod systematisk anvendelse af urimelige kontraktvilkår, hvorimod en yderligere part (intervenient), der i et andet tilfælde intervenserer i en domstolsprocedure til støtte for den sagsøgte, og som har en interesse i den materielle (formueretlige) definition af procedurens genstand, i modsætning til en forbrugerbeskyttelsesorganisation, slet ikke kræver samtykke fra den sagsøgte, til støtte for hvem der interveneres, til at deltage i domstolsproceduren allerede fra dens indledning og til den effektive anvendelse af midler til sagsanlæg og forsvar til gunst for den sagsøgte — med henvisning til dommen i sag C-470/12, Pohotovost', og Domstolens overvejelser, der også er udtrykt i præmis 46 i dommens begrundelse — i strid med det EU-retlige ækvivalensprincip?
- 2) Skal udtrykket »affattet klart og forståeligt« i artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13, også i lyset af Domstolens konklusioner i dommen i sag C-26/13 og dommen i sag C-96/14, fortolkes således, at et kontraktvilkår kan anses for ikke at være affattet klart og forståeligt — med den retlige konsekvens, at en ret [af egen drift] kan prøve, om det er urimeligt — også i de tilfælde, hvor det retsinstitut (instrument), som vilkåret regulerer, i sig selv er komplekst, vilkårets retlige konsekvenser er vanskeligt forudsigelige for gennemsnitsforbrugeren, vilkårets forståelse generelt kræver professionel juridisk rådgivning, og omkostningerne på grundlag af vilkåret ikke står i forhold til værdien af den ydelse, som forbrugeren modtager ifølge aftalen?
- 3) Er en retlig orden i en medlemsstat, der — såfremt en ret træffer afgørelse om rettigheder ifølge en forbrugeraftale, som gøres gældende over for en forbruger i dennes egenskab af sagsøgt, alene på grundlag af sagsøgerens erklæringer, i form af et betalingspåkrav inden for rammerne af en summarisk procedure, og denne ret under proceduren slet ikke anvender bestemmelsen i § 172, stk. 9, i Občiansky súdny poriadok, der udelukker udstedelsen af betalingspåkrav i tilfælde af urimelige kontraktvilkår i en forbrugeraftale — henset til den korte frist for fremsættelse af indsigelse og forbrugers mulige fravær eller passivitet, ikke rummer mulighed for, at en forbrugerbeskyttelsesorganisation, der er kvalificeret og autoriseret til at tjene formålet i artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF, som gennemført ved § 53a, stk. 1 og 2, i Občiansky zákonník, uden forbrugers samtykke (uden at forbrugeren udtrykkeligt modsætter sig), effektivt kan benytte sig af den eneste mulighed for forbrugerbeskyttelse, dvs. indsigelse mod betalingspåkravet, i tilfælde af rettens tilsidesættelse af pligten i § 172, stk. 9, i Občiansky súdny poriadok, i strid med EU-retten?
- 4) Kan det ved besvarelsen af det andet og det tredje spørgsmål have relevans, at den retlige ordning ikke tildeler forbrugeren retten til lovbestemt juridisk bistand, og at forbrugers manglende kendskab til emnet, kombineret med manglende juridisk bistand, medfører en ikke ubetydelig risiko for, at forbrugeren ikke påberåber sig, at kontraktvilkårene er urimelige, og heller ikke handler således, at en forbrugerbeskyttelsesorganisation, der er kvalificeret og autoriseret til at tjene formålet i artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF, som gennemført ved § 53a, stk. 1 og 2, i Občiansky zákonník, kan intervenere i proceduren til støtte for forbrugeren?
- 5) Er en retlig ordning som den vedrørende summariske betalingspåkravsprocedurer (§ 172, stk. 1, ff. i Občiansky súdny poriadok), som rummer mulighed for, (1) at den erhvervsdrivende med samme virkninger som en dom anerkendes retten til en pengeydelse (2) inden for rammerne af en summarisk procedure (3) ved en tjenestemand hos retsorganet (4) alene på grundlag af den erhvervsdrivendes erklæringer, (5) uden at indhente beviser og i en situation, hvor (6) forbrugeren ikke repræsenteres af en jurist (7), og forbrugers forsvar ikke uden forbrugers samtykke kan iværksættes

effektivt af en forbrugerbeskyttelsesorganisation, der er kvalificeret og autoriseret til at tjene formålet i artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF, som gennemført ved § 53a, stk. 1 og 2, i Občiansky zákonník, i strid med EU-retten og kravet om at tage hensyn til alle sagens omstændigheder i medfør af artikel 4, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 4. august 2017 —
Funke Medien NRW GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-469/17)

(2017/C 382/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og revisionsappellant: Funke Medien NRW GmbH

Sagsøger og revisionsindstævnt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Giver de EU-retlige bestemmelser om ophavsmændenes eneret til reproduktion [artikel 2, litra a), i direktiv 2001/29/EF ⁽¹⁾] og til overføring af deres værker til almenheden inklusive tilrådighedsstillelse for almenheden (artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF) og undtagelserne eller begrænsningerne af disse rettigheder (artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 2001/29/EF) et spillerum ved gennemførelsen i national ret?
- 2) På hvilken måde skal der ved fastsættelsen af rækkevidden af de i artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 2001/29/EF fastsatte undtagelser eller begrænsninger af ophavsmændenes eneret til reproduktion [artikel 2, litra a), i direktiv 2001/29/EF] og til overføring af deres værker til almenheden inklusive tilrådighedsstillelse for almenheden (artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF) tages hensyn til de grundlæggende rettigheder i EU's charter om grundlæggende rettigheder?
- 3) Kan de grundlæggende rettigheder informationsfrihed (artikel 11, stk. 1, andet punktum, i EU's charter om grundlæggende rettigheder) eller pressefriheden (artikel 11, stk. 2, i EU's charter om grundlæggende rettigheder) begrunde undtagelser eller begrænsninger af ophavsmændenes eneret til reproduktion [artikel 2, litra a), i direktiv 2001/29/EF] og til overføring af deres værker til almenheden inklusive tilrådighedsstillelse for almenheden (artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF) uden for de i artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 2001/29/EF fastsatte undtagelser eller begrænsninger?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 2. august 2017 —
Repsol Butano S.A. mod Administración del Estado**

(Sag C-473/17)

(2017/C 382/37)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Repsol Butano S.A.

Sagsøgt: Administración del Estado

Præjudicielle spørgsmål

- 1) I lyset af den retspraksis, som er fastslået i Federutility-sagen⁽¹⁾, er en foranstaltning om fastsættelse af en maksimumspris på flydende gas på flaske, der tilsigter at beskytte socialt udsatte brugere, da forenelig med denne retspraksis og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, når mindst én af de tre herunder opregnede omstændigheder foreligger?
 - foranstaltningen finder generel anvendelse for alle forbrugere og på ubestemt tid »så længe konkurrencebetingelserne på dette marked ikke anses for at være tilstrækkelige«
 - foranstaltningen allerede har været gældende i mere end [1]8 år
 - foranstaltningen kan medvirke til, at der varigt opretholdes en ringe konkurrence, idet den udgør en hindring for nye operatørers adgang til markedet
- 2) I lyset af den retspraksis, som er fastslået i den nævnte Federutility-sag, er en foranstaltning om en forpligtelse til at foretage levering til husstandene af flydende gas på flaske, der tilsigter at beskytte socialt udsatte brugere eller brugere, som er bosat i svært tilgængelige områder, da forenelig med denne retspraksis og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, når mindst én af de tre under det første spørgsmål opregnede omstændigheder foreligger?

⁽¹⁾ Dom af 20.4.2010, Federutility o.a., sag C-265/08, EU:C:2010:205

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 8. august
2017 — Bundesrepublik Deutschland mod Sociedad de Transportes SA**

(Sag C-474/17)

(2017/C 382/38)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger/Revisionsappellant: Bundesrepublik Deutschland

Sagsøgt/Revisionsindstævnt: Sociedad de Transportes SA

Præjudicielle spørgsmål

1. Er artikel 67, stk. 2, TEUF, samt artikel 22 og 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) ⁽¹⁾ til hinder for en national ordning i en medlemsstat, som forpligter busselskaber, der kører i rutekørsel over en indre grænse i Schengen-området, til at kontrollere de dokumenter, der tillader passagererne at passere grænsen, før de passerer en indre grænse, for at modvirke, at udlændinge uden pas og opholdstilladelse befordres ind på Forbundsrepublikken Tysklands område?

Navnlig:

- a) Udgør den generelle lovbestemte forpligtelse eller den administrative forpligtelse, der er pålagt konkrete transportvirksomheder til ikke at befordre udlændinge uden det nødvendige pas eller den nødvendige opholdstilladelse ind på Forbundsrepublikkens område, som kun kan opfyldes af transportvirksomhederne ved en kontrol af samtlige passagerers grænsepassagepapirer før passagen over den indre grænse, en personkontrol ved de indre grænser i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Schengengrænsekodeksens artikel 22, eller kan den sidestilles hermed?
- b) Skal pålæggelsen af de i det første spørgsmål anførte forpligtelser bedømmes på grundlag af Schengengrænsekodeksens artikel 23, litra a), selv om transportvirksomhederne ikke udøver nogen »politimæssige beføjelser« i denne bestemmelses forstand og heller ikke har nogen formel beføjelse til at udøve offentlig myndighed ved, at staten har pålagt dem at foretage kontrol?
- c) Såfremt det første spørgsmål, litra b) besvares bekræftende: Ligger der i den kontrol, som transportvirksomhederne er pålagt, under hensyntagen til kriterierne i Schengengrænsekodeksens artikel 23, litra a), andet punktum, en ulovlig foranstaltning med tilsvarende virkning som ind- og udrejsekontrol?
- d) Skal pålæggelsen af de i det første spørgsmål anførte forpligtelser, for så vidt den vedrører busselskaber, der kører i rutekørsel, bedømmes på grundlag af Schengengrænsekodeksens artikel 23, litra b), ifølge hvilken den omstændighed, at der ikke foretages grænsekontrol ved de indre grænser, ikke berører transportvirksomheders beføjelse til at foretage sikkerhedskontrol af personer i havne eller lufthavne? Følger det heraf, at det også uden for havne og lufthavne er ulovligt at foretage kontrol i det første spørgsmåls forstand, hvis den ikke udgør nogen sikkerhedskontrol og ikke også angår personer, der rejser inden for en medlemsstats område?
2. Tillader Schengengrænsekodeksens artikel 22 og 23 nationale ordninger, ifølge hvilke der med henblik på overholdelse af en forpligtelse kan udstedes forbud og trussel om tvangsbøder mod et busselskab, når der som følge af den undladte kontrol også er blevet befordret udlændinge uden pas og opholdstilladelse ind på Forbundsrepublikken Tysklands område?

⁽¹⁾ EUT L 77, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgerichts Köln (Tyskland) den 9. august 2017 — Frank Montag mod Finanzamt Köln-Mitte

(Sag C-480/17)

(2017/C 382/39)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgerichts Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Frank Montag

Sagsøgt: Finanzamt Köln-Mitte

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 49 TEUF, sammenholdt med artikel 54 TEUF, til hinder for en national ordning, hvorefter en ikke-hjemmehørende skattepligtig persons obligatoriske bidrag til en erhvervsmæssig pensionsordning (som skyldes hans medlemskab af en advokatsammenslutning i medlemsstaten, som af professionsretlige grunde er en obligatorisk forudsætning for, at han kan udøve virksomhed i flere medlemsstater) ikke kan fradrages fra indkomsten i forbindelse med den begrænsede skattepligt, mens hjemmehørende skattepligtige i forbindelse med den ubegrænsede skattepligt kan fradrage et beløb fra indkomsten, hvis størrelse er begrænset efter national ret?
- 2) Er artikel 49 TEUF, sammenholdt med artikel 54 TEUF, til hinder for den i det første spørgsmål beskrevne ordning, såfremt den skattepligtige foruden sine obligatoriske bidrag indbetaler yderligere — frivillige — ekstra bidrag til den erhvervsmæssige pensionsordning, og disse ikke kan fradrages fra indkomsten i medlemsstaten, selv om senere pensionsudbetalinger i den pågældende medlemsstat i henhold til national ret muligvis vil være skattepligtige, også i forbindelse med en begrænset skattepligt?
- 3) Er artikel 49 TEUF, sammenholdt med artikel 54 TEUF, til hinder for den i det første spørgsmål beskrevne ordning, hvis den skattepligtige uafhængigt af sin advokatbestalling og bidragene til den erhvervsmæssige pensionsordning indbetaler bidrag til en frivillig, privat pensionsordning, og disse ikke kan fradrages fra indkomsten i medlemsstaten, selv om senere pensionsudbetalinger i den pågældende medlemsstat i henhold til national ret muligvis vil være skattepligtige, også i forbindelse med en begrænset skattepligt?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Köln (Tyskland) den 22. august 2017 —
Bußgeldverfahren mod Josef Baumgartner**

(Sag C-513/17)

(2017/C 382/40)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Köln

Parter i hovedsagen

Josef Baumgartner

De andre parter: Bußgeldverfahren og Staatsanwaltschaft Köln

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 19, stk. 2, første punktum, i forordning (EF) nr. 561/2006 ⁽¹⁾ fortolkes således, at en sanktion, der er pålagt en virksomhed eller en ledende medarbejder i en virksomhed i henhold til § 30, § 9 og § 130 i Gesetz über Ordnungswidrigkeiten (tysk lov om administrative forseelser, herefter »OWiG«) for en administrativ forseelse, der blev begået på virksomhedens hjemsted, alene kan pålægges af den medlemsstat, på hvis område virksomheden er etableret? Eller har andre medlemsstater ligeledes beføjelse til at pålægge en sanktion for en administrativ forseelse, når den er blevet konstateret på deres område?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15.3.2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102, s. 1)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tallinna Ringkonnakohtus (Estland) den
1. september 2017 — c.v. SNB-REACT m.fl. mod Deepak Mehta**

(Sag C-521/17)

(2017/C 382/41)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tallinna Ringkonnakohtus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: c.v. SNB-REACT m.fl.

Sagsøgt: Deepak Mehta

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF ⁽¹⁾ af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder fortolkes således, at medlemsstaterne er forpligtet til at anerkende organisationer til kollektiv forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder, som varetager varemærkeindehaveres rettigheder, som personer, der er berettiget til med henblik på at forsvare varemærkeindehaveres rettigheder i eget navn at iværksætte retsmidler og med henblik på at håndhæve varemærkeindehaveres rettigheder i eget navn at anlægge sager ved domstolene?
- 2) Skal artikel 12, 13 og 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF ⁽²⁾ af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel») fortolkes således, at også en tjenesteleverandør, hvis tjeneste består i at registrere IP-adresser og dermed gøre det muligt at knytte dem anonymt til domæner, samt at udleje disse IP-adresser, anses for en tjenesteyder som omhandlet i disse bestemmelser, som er omfattet af de heri omhandlede undtagelser fra ansvaret?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 157, s. 45.

⁽²⁾ EUT 2000, L 178, s. 1.

Sag anlagt den 25. september 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-564/17)

(2017/C 382/42)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Cattabriga, G. von Rintelen og R. Troosters, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/98/EU af 13. december 2011 om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat ⁽¹⁾, idet det ikke inden den 25. december 2013 har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme nævnte direktiv, eller under alle omstændigheder, idet det ikke har meddelt Kommissionen disse love og bestemmelser.

- Kongeriget Belgien pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF at betale en tvangsbøde på 70 828,80 EUR pr. dag fra datoen for dommens afsigelse i den foreliggende sag på grund af tilsidesættelse af pligten til at meddele foranstaltningerne til gennemførelse af direktiv 2011/98/EU.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Medlemsstaterne var i henhold til artikel 16, stk. 1, første punktum, i direktiv 2011/98/EU forpligtede til at vedtage de nødvendige nationale foranstaltninger til at gennemføre direktivets forpligtelser senest den 25. december 2013. Idet Belgien ikke har meddelt den fulde gennemførelse af direktivet, har Kommissionen besluttet at anlægge sag ved Domstolen.

Kommissionen har i sin stævning foreslået, at der pålægges Kongeriget Belgien en dagbøde på 70 828,80 EUR. Tvangsbødens størrelse er beregnet under hensyntagen til grovheden og varigheden af overtrædelsen, samt den afskrækkende virkning i forhold til medlemsstatens betalingssevne.

⁽¹⁾ EUT L 343, s. 1.

Appel iværksat den 28. september 2017 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 19. juli 2017 i sag T-752/14, Combaro SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-574/17 P)

(2017/C 382/43)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Combaro SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 19. juli 2017 i sag T-752/14, Combaro SA mod Europa-Kommissionen, ophæves.
- Combaro SA's søgsmål forkastes som ugrundet.
- Combaro SA tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten gjort følgende anbringender gældende:

1. Retten har undladt at foretage en korrekt retlig kvalificering af omstændighederne for at vurdere, om der foreligger en særlig situation som omhandlet i toldkodeksens artikel 239. ⁽¹⁾

Kommissionen har anført, at Retten påstod, at Kommissionen havde handlet fejlagtigt, for så vidt som Retten på den ene side tildelte Kommissionen beføjelser, som sidstnævnte slet ikke har, eller på den anden side krævede, at Kommissionen udøvede beføjelser, som ikke længere kunne bidrage til en afklaring af de faktiske omstændigheder. Kommissionen har imidlertid ikke begået nogen fejl, således at der ikke forelå en særlig situation som omhandlet i toldkodeksens artikel 239.

2. Retten har foretaget en urigtig gengivelse af beviserne for, at der skulle foreligge en særlig situation i henhold til toldkodeksens artikel 239.

Retten har i strid med sagsakterne fastslået, at underskrifterne på det relevante varecertifikat var R's underskrift, og at Letland ikke havde fremlagt de originale kopier af de stempler, der blev anvendt af toldkontorerne i Jelgava og Bauska. Såfremt Retten havde vurderet beviserne korrekt, ville den nødvendigvis have konkluderet, at Kommissionen havde foretaget en tilstrækkelig vurdering af sagens omstændigheder med hensyn til import af linnedstof, og at den havde beføjelse til at fastslå, at der ikke forelå en særlig situation som omhandlet i toldkodeksens artikel 239.

3. Retten har foretaget en ukorrekt fortolkning af toldkodeksens artikel 239 for så vidt angår spørgsmålet, om der foreligger en særlig situation.

Retten har undladt at afveje Kommissionens påståede fejlagtige handling over for den importørs interesser, som havde anvendt falske varecertifikater til forsendelse af varer. I manglen på en afvejning af interesser har Retten foretaget en fejlagtig anvendelse af toldkodeksens artikel 239, eftersom Den Europæiske Unions interesser i at sikre, at toldbestemmelserne overholdes, i den foreliggende sag er vigtigere end importørens interesser.

4. Retten har foretaget en fejlagtig fortolkning af toldkodeksens artikel 239 med hensyn til Combaró SA's åbenbare forsømmelighed.

Retten har begået en fejl ved at kræve, at Kommissionen beviser, at importøren bevidst har tilsidesat oprindelsesreglerne. Såfremt reglen om anvendelse af bevisbyrden var blevet anvendt korrekt, ville Retten nødvendigvis have anerkendt, at tvivlsspørgsmål, som med rimelighed må antages at være opstået, ville have været tilstrækkelige til at pålægge importøren en forpligtelse til at indhente oplysninger eller præciseringer, der er relevante for de pågældende toldbehandlingsprocedurer, i det mindste fra dennes eksportør.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302, s. 1).

RET TEN

Rettens dom af 28. september 2017 — Aanbestedingskalender m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-138/15) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — finansieringsforanstaltninger ydet af de nederlandske myndigheder til oprettelse og indførelse af e-udbudsplatformen TenderNed — afgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — ikke-økonomiske tjenesteydelser af almen interesse)

(2017/C 382/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Aanbestedingskalender BV (Ede, Nederlandene), Negometrix BV (Amsterdam, Nederlandene), CTM Solution BV (Breukelen, Nederlandene), Stillpoint Applications BV (Amsterdam) og Huisinga Beheer BV (Amsterdam) (ved advokaterne C. Dekker og L. Fiorilli)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P.-J. Loewenthal og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman, B. Koopman og M. Noort, som befuldmægtigede) og Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse C(2014) 9548 final af 18. december 2014 vedrørende statsstøtte SA.34646 (2014/NN) (ex 2012/CP) — e-udbudsplatformen TenderNed i Nederlandene.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Aanbestedingskalender BV, Negometrix BV, CTM Solution BV, Stillpoint Applications BV og Huisinga Beheer BV betaler sagsomkostningerne.
- 3) Kongeriget Nederlandene og Den Slovakiske Republik bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 198 af 15.6.2015.

Rettens dom af 4. oktober 2017 — Gappol Marzena Porczyńska mod EUIPO — Gap (ITM) (GAPPOL)(Sag T-411/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket GAPPOL — det ældre EU-ordmærke GAP — kontraktlage — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001) — renommé — utilbørlig udnyttelse af særpræget eller renomméet — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001) — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 i forordning 2017/1001))

(2017/C 382/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Polen) (ved advokat J. Gwiazdowska)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Gap (ITM), Inc. (San Francisco, Californien, De Forenede Stater) (ved advokater M. Siciarek og J. Mrozowski)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. maj 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 686/2013-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Gap (ITM) og PP Gappol Marzena Porczyńska.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 13. maj 2015 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 686/2013-1) annulleres, for så vidt som appelkammeret ved anvendelse af artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker (nu Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker) forkastede registreringsansøgningen vedrørende varerne i klasse 20, der svarer til beskrivelsen »møbler«.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 5.10.2015.

Rettens dom af 3. oktober 2017 — BMB mod EUIPO — Ferrero (Beholder til sukkervarer)(Sag T-695/15) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en beholder til sukkervarer — tidligere internationalt tredimensionalt varemærke — formen på en standardbeholder, der kan fyldes med sukkervarer — risiko for forveksling — anvendelse af national ret — artikel 25 stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 6/2002 — artikel 62 og 63, stk. 1 i forordning nr. 6/2002)

(2017/C 382/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BMB sp. z o.o. (Grójec, Polen) (ved advokat K. Czubkowski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Ferrero SpA (Alba, Italien) (ved M. Kefferpütz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. september 2015 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1150/2012-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Ferrero og BMB.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) BMB sp. z o.o. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Rettens dom af 27. september 2017 — BelTechExport mod Rådet(Sag T-765/15) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Hviderusland — indfrysning af midler — suspension af foranstaltninger — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til kontradiktion — urigtigt skøn)

(2017/C 382/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BelTechExport ZAO (Minsk, Hviderusland) (ved advokaterne J. Jerņeva og E. Koškins)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Naert og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved E. Paasivirta og L. Havas, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand nedlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1957 af 29. oktober 2015 om ændring af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland (EUT 2015, L 284, s. 149) og af Rådets forordning (EU) 2015/1948 af 29. oktober 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for [Hviderusland] (EUT 2015, L 284, s. 62), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) BelTechExport ZAO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 22.2.2016.

Rettens dom af 28. september 2017 — Bodegas Verdúñez mod EUIPO — (TRES TOROS 3)

(Sag T-206/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket TRES TOROS 3 — absolut registreringshindring — varemærke for vin, der indeholder en geografisk betegnelse — artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 382/48)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Bodegas Verdúñez, SL (Villanueva de Alcardete, Spanien) (ved advokat J. García Domínguez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral og A. Muñiz Rodríguez, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. februar 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 407/2015-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet TRES TOROS 3 som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Bodegas Verdúñez, SL betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

**Rettens dom af 3. oktober 2017 — Ellinikos Syndesmos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon
Protypon GS1 mod EUIPO — 520 Barcode Hellas (520Barcode Hellas)**

(Sag T-453/16) ⁽¹⁾

**(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket 520Barcode Hellas — relativ
registreringshindring — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning
(EU) nr. 2017/1001) — identifikation af arten af det tegn, der rejses indsigelse mod — andet ældre tegn
520 — identifikation af de varer og tjenesteydelser, som indsigelsen støttes på)**

(2017/C 382/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ellinikos Syndesmos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 (Argiroupoli Attikis, Grækenland)
(ved advokat A. Mouzaki)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: 520 Barcode Hellas — AE Diacheirisis Diethnon Protypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion (Kifisia Attikis, Grækenland) (ved advokaterne A. Roussou, M.M. Theodoridou og F. Christodoulou-Kardiopoulos)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. juni 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 238/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Ellinikos Syndesmos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 og 520 Barcode Hellas — AE Diacheirisis Diethnon Protypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 14. juni 2016 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 238/2015-4) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Ellinikos Syndesmos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 afholdte omkostninger.
- 3) 520 Barcode Hellas — AE Diacheirisis Diethnon Protypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Rettens dom af 28. september 2017 — Hristov mod Kommissionen og EMA**(Forenede sager T-495/16 RENV I og T-495/16 RENV II) ⁽¹⁾****(Personalesag — udnævnelse — stilling som administrerende direktør for et reguleringsagentur — EMA — procedure til udvælgelse og udnævnelse — sammensætning af forhåndsudvælgelsesudvalget — upartiskhed — bedømmelseskriterier — udnævnelse af en anden ansøger — retskraft)**

(2017/C 382/50)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Emil Hristov (Sofia, Bulgarien) (i sag T 495/16 RENV I ved advokaterne M. Ekimdzhiev, K. Boncheva og G. Chernicherska samt i sag T 495/16 RENV II først ved advokaterne M. Ekimdzhiev, K. Boncheva og G. Chernicherska, derefter ved advokaterne M. Ekimdzhiev og K. Boncheva)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (ved G. Berscheid og N. Nikolova, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om bl.a. annullation af Kommissionens afgørelse af 20. april 2011, hvorved den foreslog EMA's bestyrelse en liste med fire ansøgere, som blev anbefalet af forhåndsudvælgelsesudvalget og bekræftet af det rådgivende ansættelsesudvalg, og af afgørelsen truffet af EMA's bestyrelse den 6. oktober 2011 om udnævnelse af den administrerende direktør for EMA, samt om erstatning af det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af de nævnte afgørelser.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen og Det Europæiske Lægemiddelagentur frifindes.
- 2) Emil Hristov betaler sagsomkostningerne i sag F-2/12, sag T-26/15 P, sag T-27/15 P, sag T-495/16 RENV I og sag T- 495/16 RENV II.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 23.6.2012 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-2/12).

Rettens dom af 26. september 2017 — Hanschmann mod Europol**(Sag T-562/16) ⁽¹⁾****(Personalesag — Europol — ingen forlængelse af en kontrakt — afslag på tildeling af en tidsubegrænset kontrakt — godtgørelse — Personalerettens annullation — opfyldelse af dommene i sag F-27/09 og sag F-104/12)**

(2017/C 382/51)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Ingo Hanschmann (Taucha, Tyskland) (ved advokaterne W. Dammingh og N. Dane)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol) (ved D. Neumann og C. Falmagne, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck, A. Duron og I. Antypas)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Europols afgørelse af 29. juli 2014 om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt på ubestemt tid og om at tildele ham et beløb på 10 000 EUR som følge af procedurens længde og forlængelsen af hans tilstand med usikkerhed samt om annullation af afgørelsen om afslag på hans klage.

Konklusion

- 1) *Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde frifindes.*
- 2) *Ingo Hanschmann betaler sagsomkostningerne.*

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnummer F-119/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 26. september 2017 — Knöll mod Europol**(Sag T-563/16) ⁽¹⁾**

(Personalesag — Europol — ingen forlængelse af en kontrakt — afslag på tildeling af en tidsubegrænset kontrakt — godtgørelse — Personalerettens annullation — opfyldelse af dommene i sag F-44/09 og sag F-105/12)

(2017/C 382/52)*Processprog: nederlandsk***Parter**

Sagsøger: Brigitte Knöll (Hochheim am Main, Tyskland) (ved advokaterne W. Dammingh og N. Dane)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) (ved D. Neumann og C. Falmagne, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck, A. Duron og I. Antypas)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Europols afgørelse af 29. juli 2014 om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt på ubestemt tid og om at tildele hende et beløb på 10 000 EUR som følge af procedurens varighed og forlængelsen af hendes usikkerhed samt om annullation af afgørelsen om afslag på hendes klage.

Konklusion

- 1) *Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde frifindes.*
- 2) *Brigitte Knöll betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnummer F-120/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 26. september 2017 — Waldhausen mod EUIPO (Gengivelse af et hestehoveds silhuet)(Sag T-717/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket, der gengiver et hestehoveds silhuet — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 382/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Waldhausen GmbH & Co. KG (Köln, Tyskland) (ved advokat V. Ekey)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 31. august 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1195/2016-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegn, der gengiver et hestehoveds silhuet, som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Waldhausen GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 28.11.2016.

Rettens dom af 26. september 2017 — La Rocca mod EUIPO (Take your time Pay After)(Sag T-755/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket Take your time Pay After — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 382/54)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Alessandro La Rocca (Anzio, Italien) (ved advokaterne A. Perani og J. Graffer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. august 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 406/2016-1) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegn Take your time Pay After som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) *Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.*
- 2) *Alessando La Rocca betaler sagsomkostningerne.*

⁽¹⁾ EUT C 475 af 19.12.2016.

Rettens dom af 28. september 2017 — Rühland mod EUIPO — 8 seasons design (Stjerneformet lampe)

(Sag T-779/16) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en stjerneformet lampe — tidligere EF-design — ugyldighedsgrund — individuel karakter — anderledes helhedsindtryk — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2017/C 382/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Lothar Rühland (Wendeburg, Tyskland) (ved advokaterne H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus og J. Engberding)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (først ved S. Hanne, derefter ved M. Fischer, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: 8 seasons design GmbH (Eschweiler, Tyskland) (ved advokat A. Haberl)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. juli 2016 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 878/2015-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem 8 seasons design og Lothar Rühland.

Konklusion

- 1) *Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.*
- 2) *Lothar Rühland betaler sagsomkostningerne.*

⁽¹⁾ EUT C 14 af 16.1.2017.

Sag anlagt den 30. september 2017 — FV mod Rådet

(Sag T-153/17)

(2017/C 382/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: FV (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullation af bedømmelsesrapporterne for 2014 og 2015, som blev endeligt vedtaget den 5. december 2016.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig tre anbringender, idet han i det foreliggende tilfælde er af den opfattelse, at hans bedømmelsesrapporter for 2014 og 2015, som blev vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union, er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, at begrundelsen er utilstrækkeligt samt at omsorgspligten er tilsidesat.

Sag anlagt den 6. august 2017 — Hernández Díaz mod SRB**(Sag T-521/17)**

(2017/C 382/57)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Alberto Hernández Díaz (San Martin del Rey Aurelio, Spanien) (ved advokat L. Hernández Cabeza)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen om afvikling af Banco Popular annulleres på grund af alvorlige uregelmæssigheder, som ikke kan afhjælpes, der medfører, at afgørelsen er ugyldig, for så vidt som den bygger på en rapport udstedt af Deloitte, som ikke var uafhængig, idet det pålagde aktionærerne større tab end der ville havde fulgt af en kreditorforfølgningsprocedure, idet det interne rekapitaliseringsinstrument ikke var blevet anvendt.
- Salget af Banco Popular til den opkøbende bank til en pris på en EUR annulleres, som følge af manglende gennemsigtighed i salgsproceduren, som indebærer en åbenlys tilsidesættelse af såvel gennemsigtighedsprincippet som konkurrenceprincippet.
- SRB tilpligtes at betale erstatning til aktionærerne for eksproprieringen af deres aktier, idet størrelsen af den krævede erstatning ikke kan præciseres på nuværende tidspunkt henset til den manglende gennemsigtighed i afviklingsproceduren.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 16. august 2017 — Gonzalez Calvet mod SRB**(Sag T-554/17)**

(2017/C 382/58)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Ramón González Calvet (Barcelona, Spanien) og Joan González Calvet (Barcelona, Spanien) (ved advokat P. Molina Bosch)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Nærværende søgsmål til prøvelse af afgørelse SRB/EES/2017/08 fra Den Fælles Afviklingsinstans antages til realitetsbehandling, og der afsiges en dom, hvori afgørelse SRB/EES/2017/08 fra Den Fælles Afviklingsinstans annulleres og virkningerne af gennemførelsen af ovennævnte afgørelse samt handlinger truffet som følge af gennemførelsen af afgørelsen ophæves. I tilfælde af at Retten ikke fastslår denne ugyldighed nedlægges påstand om erstatning for sagsøgernes tab af aktier.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 17. august 2017 — Algebris (UK) m.fl. mod SRB**(Sag T-575/17)**

(2017/C 382/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Algebris (UK) Ltd (London, Det Forenede Kongerige), Anchorage Capital Group LLC (New York, New York, De Forenede Stater), Ronit Capital LLP (London) (ved advokaterne T. Soames og J. Vandenbussche, solicitor R. East, og barrister N. Chesaites)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 7. juni 2017 (SRB/EES/2017/08) vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning med hensyn til Banco Popular Español S.A. ⁽¹⁾ annulleres i sin helhed, subsidiært annulleres artikel 1 og/eller 6 heri.
- SRB tilpligtes at betale sagsøgernes sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at SRB har begået alvorlige overtrædelser af principperne om fortrolighed og tavshedspligt i strid med artikel 339 TEUF og artikel 88, stk. 1, i forordning (EU) nr. 806/2014⁽¹⁾ og Domstolens retspraksis, og dermed også har tilsidesat sagsøgernes ret til god forvaltningsskik som fastsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
2. Andet anbringende om Europa-Kommissionens åbenbare fejlskøn i sin anvendelse af artikel 14, 18, 20, 21, 22 og 24 i forordning nr. 806/2014.
 - Sagsøgerne har i denne henseende gjort gældende, at værdiansættelsen af Banco Popular, som dannede grundlag for den afviklingsforanstaltning, der er truffet i overensstemmelse med afviklingsordningen, hverken var retfærdig, fornuftig eller pålidelig, og ikke var i overensstemmelse med princippet om, at »ingen kreditor må stilles ringere«. Værdiansættelsen udgjorde derfor ikke et nøjagtigt, pålideligt og sammenhængende bevis som afviklingsordningen kunne baseres på, og den kunne ikke støtte den anfægtede afgørelse. Endvidere og af de samme grunde var afviklingsordningen (og dermed afgørelsen) åbenbart uforholdsmæssig, idet den gik videre end de foranstaltninger, der var nødvendige for at sikre afviklingsmålene.
3. Tredje anbringende om, at SRB har eksproprieret sagsøgernes ejendom i strid med deres grundlæggende rettigheder, som er sikret ved almindelige EU-retlige principper og fastsat i artikel 17 i chartret om grundlæggende rettigheder.
4. Fjerde anbringende om, at SRB har undladt at sikre i overensstemmelse med artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder og Domstolens retspraksis, at sagsøgerne fik ret til at blive hørt i løbet af afviklingsprocessen.
5. Femte anbringende om, at afviklingsordningen ikke blev lovligt godkendt af Kommissionen, og at den anfægtede afgørelse derfor ikke trådte lovligt i kraft.
 - I denne forbindelse har sagsøgerne gjort gældende, at Europa-Kommissionen før vedtagelsen af dens afgørelse (EU) 2017/1246 om godkendelse af afviklingsordningen på en ukorrekt måde eller slet ikke har vurderet afviklingsordningens skønmæssige aspekter. Dette udgør en tilsidesættelse af Kommissionens forpligtelser i henhold til forordning (EU) nr. 806/2014 og af principperne i Domstolens Meroni-retspraksis. SRB har derfor foretaget et åbenbart fejlskøn og begået en retlig fejl ved at konkludere, at dens afgørelse om vedtagelse af afviklingsordningen kunne træde i kraft eller var trådt i kraft. Endvidere eller subsidiært og under alle omstændigheder trådte den afviklingsordning, som blev vedtaget med den anfægtede afgørelse, ikke lovligt i kraft.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1246 af 7.6.2017 om godkendelse af afviklingsordningen for Banco Popular Español S.A. (meddelt under nummer C(2017) 4038) (EUT 2017, L 178, s. 15)

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010.

Sag anlagt den 4. september 2017 — Remolcadores Nosa Terra m.fl. mod Kommissionen og SRB

(Sag T-600/17)

(2017/C 382/60)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Remolcadores Nosa Terra, SA (Vigo, Spanien), Grupo Nosa Terra 2000, SLU (Vigo), Hospital Povisa, SA (Vigo) og Industrias Lácteas Asturianas, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J. Otero Novas)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse om godkendelse af Den Fælles Afviklingsinstans afgørelse af samme dato om vedtagelse af en afviklingsplan for enheden Banco Popular Español, som er gennemført i Spanien af Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB), annulleres for så vidt der heri fastsættes en betaling på nul EUR for sagsøgernes rettigheder i Banco Popular.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 6. september 2017 — Frankrig mod Kommissionen**(Sag T-609/17)**

(2017/C 382/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda og E. de Moustier, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1144 af 26. juni 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres delvist, for så vidt som den udelukker visse eksportrestitutioner, som er udbetalt af Den Franske republik for regnskabsårene 2011-2014.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, for så vidt som Kommissionens afgørelse i vidt omfang er baseret på, at der angiveligt foreligger alvorlige mangler med hensyn til Den Franske Republiks forpligtelse til at kontrollere vandindholdet i frosne kyllinger, som er bestemt til eksport med restitution.

Det var således ikke korrekt at fastslå, at de franske myndigheder havde tilsidesat sine forpligtelser henset til den EU-lovgivning og de skærpede foranstaltninger, som blev indført i 2010. Undersøgelserne af vandindholdet var således omfattet af den i artikel 5, stk. 4, i forordning nr. 1276/2008 omhandlede kontrol med, om de frosne kyllinger, som var bestemt til eksport med restitution, var af sund, sædvanlig handelskvalitet. Efter sagsøgerens opfattelse foreskriver disse bestemmelser ikke, at enhver fysisk kontrol af frosne kyllinger, som er bestemt til eksport med restitution, omfatter en laboratorieundersøgelse af vandindholdet.

Efter sagsøgerens opfattelse tilkom det således de franske myndigheder at fastsætte, hvilke kontrolforanstaltninger, der skulle træffes, forudsat at disse stod i et rimeligt forhold til den finansielle risiko, som hviler på EGFL. I denne forbindelse har sagsøgeren gjort gældende, at de franske myndigheder har vedtaget en ambitiøs ordning, som er tilpasset denne finansielle risiko.

Sag anlagt den 8. september 2017 — Ardigo og UO mod Kommissionen

(Sag T-615/17)

(2017/C 382/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Nicola Ardigo (Lissone, Italien) og UO (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Det fastslås:

— Afgørelserne om bekræftelse af overførslen af sagsøgernes pensionsrettigheder til [Den europæiske Unions pensionsordning (herefter »RPIUE«)] RPIUE, annulleres

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Første anbringende om ansættelsesmyndighedens tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 3. marts 2011 i forbindelse med sidstnævntes beregning af fraregningen af det beløb, der udgøres af revurderingen af denne kapital mellem datoen for anmodningen om overførsel og datoen for den faktiske overførsel.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af væsentlige formkrav, dvs. ansættelsesmyndighedens tilsidesættelse af dens begrundelsespligt og pligt til til, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser, at fastsætte den matematiske formel, hvorefter den beregnede de koefficienter, der var nødvendige ved omregningen af den overførte kapital til godskrevne pensionsgivende tjenesteår.

Sag anlagt den 19. september 2017 — Hola mod Kommissionen og SRB

(Sag T-631/17)

(2017/C 382/63)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Hola, S.L. (Madrid, Spanien) (ved advokaterne R. Vallina Hoset og C. Iglesias Megías)

Sagsøgte: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) og Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning med hensyn til Banco Popular Español SA. annulleres.

- Kommissionens afgørelse EU/2017/1246 af 7. juni 2017 om godkendelse af afviklingsordningen for Banco Popular Español SA. annulleres.
- I givet fald fastslås det, at artikel 15, 18, 20, 21, 22 og/eller 24 i forordning 806/2014 er uforenelige med artikel 277 TEUF.
- Den Fælles Afviklingsinstans og Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 15. september 2017 — Erdősi Galcsikné mod Kommissionen

(Sag T-632/17)

(2017/C 382/64)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Éva Erdősi Galcsikné (Budapest, Ungarn) (ved advokat D. Lazar)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse Ares (2017)2755900 af 1. juni 2017 annulleres.
- Kommissionens afgørelse C(2017)5146 final af 17. juli 2017 annulleres.
- Det pålægges Europa-Kommissionen at give sagsøgeren aktindsigt i alle dokumenter vedrørende EU Pilot-procedure 8572/15 CHAP (2015)00353, hvad enten de allerede er forelagt Kommissionen eller først på et senere tidspunkt forelægges denne.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende: Videregivelse af de omhandlede dokumenter vil ikke være til skade for undersøgelsesaktiviteters beskyttelsesformål.

Genstanden for EU Pilot-procedure 8572/15 er de ungarske domstoles omfattende tilsidesættelser af retten til adgang til en upartisk domstol og til en retfærdig rettergang som følge af anvendelsen af lovgivningen om omregning til ungarsk valuta af såkaldte lån i fremmed valuta. Disse love tilsidesætter magtdelingsprincippet, da de griber ind i borgernes private retsforhold. Navnlig tvinger disse love låntagere til at bære tab som følge af valutakursrisikoen og forbyder, at spørgsmålet om gyldigheden af låneaftaler indbringes for domstolene.

Forhandlinger mellem Europa-Kommissionen og den ungarske regering med henblik på at bringe den ungarske retsorden i overensstemmelse med EU-retten er uegnede til at opnå dette mål, eftersom dommere i en retsstat er uafhængige af instrukser.

Videregivelse af de omhandlede dokumenter vil ikke være til skade, men til gavn for undersøgelsesaktivitetens beskyttelsesformål, eftersom kun en offentlig debat kan ændre ungarske dommers praksis.

2. Andet anbringende: Der foreligger en mere tungtvejende offentlig interesse i videregivelse af de omhandlede dokumenter.

Det er i den offentlige interesse, at dokumenterne udbredes offentligt, da dette vil gøre det muligt:

- at ændre ungarske dommers retskultur
- offentligt i Europa at diskutere den ungarske regerings forståelse af fortolkningen af de grundlæggende rettigheder og
- at indlede en offentlig debat om Kommissionens forståelse af fortolkningen af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6, stk. 1, første punktum, EMRK.

Sag anlagt den 15. september 2017 — Sórossy mod Kommissionen

(Sag T-633/17)

(2017/C 382/65)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Róbert Sórossy (Budapest, Ungarn) (ved advokat D. Lazar)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse Ares (2017)2929030 af 1. juni 2017 annulleres.
- Kommissionens afgørelse C(2017)5147 final af 17. juli 2017 annulleres.
- Det pålægges Europa-Kommissionen at give sagsøgeren aktindsigt i alle dokumenter vedrørende EU Pilot-procedure 8572/15 CHAP (2015)00353, hvad enten de allerede er forelagt Kommissionen eller først på et senere tidspunkt forelægges denne.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ét anbringende.

Ifølge sagsøgeren foreligger der en mere tungtvejende offentlig interesse i videregivelse af de omhandlede dokumenter, da offentlig udbredelse af dokumenterne vil gøre det muligt:

- at beskytte forbrugernes økonomiske interesser
- at beskytte det indre marked
- at kontrollere Kommissionens undersøgelsesvirksomhed
- at styrke Ungarns demokrati og

- at gøre det klart for borgerne, hvilke fordele der følger af Ungarns medlemskab af Den Europæiske Union.

Sag anlagt den 15. september 2017 — Pint mod Kommissionen

(Sag T-634/17)

(2017/C 382/66)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Anikó Pint (Göd, Ungarn) (ved advokat D. Lazar)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse Ares (2017)2755260 af 1. juni 2017 annulleres.
- Kommissionens afgørelse C(2017)5145 final af 17. juli 2017 annulleres.
- Det pålægges Europa-Kommissionen at give sagsøgeren aktindsigt i alle dokumenter vedrørende EU Pilot-procedure 8572/15 CHAP (2015)00353, hvad enten de allerede er forelagt Kommissionen eller først på et senere tidspunkt forelægges denne.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende: Videregivelse af de omhandlede dokumenter vil ikke være til skade for undersøgelsesaktiviteters beskyttelsesformål.

Genstanden for EU Pilot-procedure 8572/15 er de ungarske domstoles omfattende tilsidesættelser af retten til adgang til en upartisk domstol og til en retfærdig rettergang som følge af anvendelsen af lovgivningen om omregning til ungarsk valuta af såkaldte lån i fremmed valuta. Disse love tilsidesætter magtdelingsprincippet, da de griber ind i borgernes private retsforhold. Navnlig tvinger disse love låntagere til at bære tab som følge af valutakursrisikoen og forbyder, at spørgsmålet om gyldigheden af låneaftaler indbringes for domstolene.

Forhandlinger mellem Europa-Kommissionen og den ungarske regering med henblik på at bringe den ungarske retsorden i overensstemmelse med EU-retten er uegnede til at opnå dette mål, eftersom dommere i en retsstat er uafhængige af instrukser.

Videregivelse af de omhandlede dokumenter vil ikke være til skade, men til gavn for undersøgelsesaktiviteters beskyttelsesformål, eftersom kun en offentlig debat kan ændre ungarske dommers praksis.

2. Andet anbringende: Der foreligger en mere tungtvejende offentlig interesse i videregivelse af de omhandlede dokumenter.

Det er i den offentlige interesse, at dokumenterne udbredes offentligt, da dette vil gøre det muligt:

- at ændre ungarske dommers retskultur
- offentligt i Europa at diskutere den ungarske regerings forståelse af fortolkningen af de grundlæggende rettigheder

- at indlede en offentlig debat om Kommissionens forståelse af fortolkningen af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6, stk. 1, første punktum, EMRK
- at beskytte det indre marked og
- at gøre det klart for borgerne, hvilke fordele der følger af Ungarns medlemskab af Den Europæiske Union.

Sag anlagt den 15. september 2017 — **PlasticsEurope mod ECHA**

(Sag T-636/17)

(2017/C 382/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PlasticsEurope (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne R. Cana, E. Mullier, og F. Mattioli)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Den afgørelse, der blev offentliggjort den 7. juli 2017, om ajourføring af den eksisterende registrering af Bisphenol A på kandidatlisten som et særligt problematisk stof på grundlag af artikel 57, litra f), i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (EUT 2006, L 396, s. 1, »REACH-forordningen«) annulleres.
- ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Der træffes andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Med første anbringende anføres det, at sagsøgte tilsidesatte retssikkerhedsprincippet ved at anvende uensartede og uforudsete kriterier med henblik på at vurdere de ved Bisphenol A (herefter »BPA«) påståede hormonforstyrrende egenskaber for menneskers helbred.
2. Med andet anbringende anføres det, at sagsøgte foretog et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesatte sin pligt til omhu.
 - Sagsøgte undlod at fastslå, at BPA er et hormonforstyrrende stof, for hvilket der foreligger videnskabelig dokumentation for sandsynlige alvorlige virkninger for menneskers sundhed eller miljøet, der er problematiske i samme grad som virkningerne af de andre stoffer, der er anført i artikel 57, litra a)-e), i REACH-forordningen, idet (i) sagsøgte kun søgte at fastslå, at BPA har påståede »hormonforstyrrende egenskaber«, (ii) identifikationen af BPA ikke opfylder kriterierne artikel 57, litra f), i REACH-forordningen og de generelle principper i EU-retten, og (iii) sagsøgte foretog et åbenbart urigtigt skøn ved at undlade at tage hensyn til fastsættelsen af et sikkert niveau som et relevant forhold ved vurderingen af BPA i forhold til kriterierne i artikel 57, litra f), i REACH-forordningen.
 - Sagsøgte undlod at tage alle relevante oplysninger i betragtning og navnlig CLARITY-BPA-studiet.

3. Med tredje anbringende anføres det, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved at undlade at tage hensyn til forventede studier, der var anerkendt som værende relevante for vurderingen af BPA's påståede hormonforstyrrende egenskaber og navnlig CLARITY-BPA-studiet, og ved ikke at tage hensyn til fastsættelsen af et sikkert niveau som et relevant forhold ved fastsættelsen af den tilsvarende grad af betænkelighed.
4. Med fjerde anbringende anføres det, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 59 og artikel 57, litra f), i REACH-forordningen ved at identificere BPA som et særligt problematiske stof på grundlag af de kriterier, der henvises til i artikel 57, litra f), eftersom artikel 57, litra f), alene omfatter stoffer, der endnu ikke er blevet identificeret under artikel 57, litra a)-e).
5. Med femte anbringende anføres det, at den anfægtede afgørelse er i strid artikel 2, stk. 8, litra b), i REACH-forordningen, eftersom mellemprodukter er undtaget fra hele afsnit VII og således falder uden for anvendelsesområdet for artikel 57 og 59 og uden for området for godkendelse.
6. Med sjette anbringende anføres det, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter proportionalitetsprincippet, idet optagelsen af BPA på kandidatlisten, når det ikke er et mellemprodukt, overskrider grænserne for, hvad der er passende og nødvendigt for at opnå det tilsigtede mål og ikke er den mindst bebyrdende foranstaltning, som ECHA kunne have anvendt.

Sag anlagt den 20. september 2017 — Policlínico Centro Médico de Seguros og Medicina Asturiana mod Kommissionen og SRB

(Sag T-637/17)

(2017/C 382/68)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Policlínico Centro Médico de Seguros, SA (Oviedo, Spanien) og Medicina Asturiana, SA (Oviedo) (ved advokaterne R. Vallina Hoset og A. Lois Perreau de Pinninck)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning med hensyn til Banco Popular Español SA. annulleres.
- Kommissionens afgørelse EU/2017/1246 af 7. juni 2017 om godkendelse af afviklingsordningen for Banco Popular Español SA. annulleres.
- I givet fald fastslås det, at artikel 15, 18, 20, 21, 22 og/eller 24 i forordning 806/2014 er uforenelige med artikel 277 TEUF.
- Den Fælles Afviklingsinstans og Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 21. september 2017 — Helibética mod Kommissionen og SRB**(Sag T-638/17)**

(2017/C 382/69)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Helibética, SL (Alicante, Spanien) (ved advokaterne R. Vallina Hoset og A. Lois Perreau de Pinninck)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning med hensyn til Banco Popular Español SA. annulleres.
- Kommissionens afgørelse EU/2017/1246 af 7. juni 2017 om godkendelse af afviklingsordningen for Banco Popular Español SA. annulleres.
- I givet fald fastslås det, at artikel 15, 18, 20, 21, 22 og/eller 24 i forordning 806/2014 er uforenelige med artikel 277 TEUF.
- Den Fælles Afviklingsinstans og Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 20. september 2017 — Ferri mod ECB**(Sag T-641/17)**

(2017/C 382/70)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Claudio Ferri (Rom, Italien) (ved advokat A. Campagnola)*Sagsøgt:* Den Europæiske Centralbank (ECB)**Sagsøgerens påstande**

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at det fastslås, at der ikke er foretaget det tilsyn, som blev aktiveret med noten af 24. marts 2017, med hensyn til hvilket den ansvarlige tjenestegren i ECB — således som det fremgår af en udveksling af skrivelser — fandt, at den ikke var forpligtet til at træffe nogen foranstaltninger, idet spørgsmålet vedrører beskyttelsesforanstaltninger frem for tilsynsopgaver med hensyn til vedtagelsen af kriterier for tilsyn med de italienske bankers virksomhed.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren gældende, at Den Europæiske Centralbank har undladt at varetage sine tilsynsopgaver med hensyn til følgende forhold:

- Manglende rettidig vedtagelse af bestemmelserne til gennemførelse af lovdekret nr. 72 af 2015 og efterfølgende manglende anvendelse af lovdekret nr. 385 af 1993, som fortsat finder anvendelse på andre former for virksomhed som følge af Banca d'Italias manglende vedtagelse af førnævnte gennemførelsesforanstaltninger.
- Banca d'Italia er ikke blevet pålagt inden for rammerne af de statslige ordninger at tilpasse den lovgivning, som finder anvendelse på tvister vedrørende anvendelse af sanktioner.
- Manglende tilsyn med, om der er sammenhæng i kriterierne for vurderingen af den effektive karakter af det nationale banksystem, som på nuværende tidspunkt tydeligvis er udformet med hensyn til meget komplekse og strukturerede pengeinstitutter, uden tegn på fleksibilitet og egentlig tilpasning.
- Fejlagtig anvendelse af kriterierne for vurderingen af egnetheden af Banca di Credito Cooperativo di Frascat's virksomhed i betragtning af, at disse kriterier tydeligvis er udformet og tilpasset med henblik på at tilvejebringe en vurdering af den hensigtsmæssige karakter af et komplekst og meget struktureret banksystem.

Sag anlagt den 26. september 2017 — Eddy's Snack Company mod EUIPO — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Eddy's Snackcompany)**(Sag T-652/17)**

(2017/C 382/71)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Eddy's Snack Company GmbH (Lügde, Tyskland) (ved advokat M. Decker)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (Kilchberg, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Eddy's Snack Company GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Eddy's Snackcompany« — registreringsansøgning nr. 14 363 931

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. juli 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1999/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Retten forkaster endeligt den af Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG rejste indsigelse mod den af Eddy's Snack Company GmbH indgivne varemærkeansøgning nr. 14 363 931 »Eddy's Snackcompany«
- Retten pålægger EUIPO at tillade varemærkeansøgning nr. 14 363 931 »Eddy's Snackcompany« registreret for alle de ansøgte varer
- Retten pålægger EUIPO at tillade varemærkeansøgning nr. 14 363 931 »Eddy's Snackcompany« registreret for i det mindste alle de ansøgte varer i klasse 29, 31 og 32
- Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG eller EUIPO tilpligtes sammen eller hver for sig at betale sagsøgerens omkostninger forbundet med sagens behandling for Retten samt for indsigelsesafdelingen og appellkammeret ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 27. september 2017 — Maico Holding mod EUIPO — Eico (Eico)

(Sag T-668/17)

(2017/C 382/72)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Maico Holding GmbH (Villingen-Schwenningen, Tyskland) (ved advokaterne T. Krüger og D. Deckers)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Eico A/S (Brønderslev, Danmark)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Eico A/S

Det omtvistede varemærke: EU-varemærkeregistrering nr. 13 706 726

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. juli 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2089/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse truffet den 27. juli 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2089/2016 4) Eico/Maico og indsigelsesafgørelse af 26. oktober 2016 nr. B 002528654 annulleres og ændres således, at der i det hele gives medhold i klagen og indsigelsen.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 42 i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 26. september 2017 — Port autonome du Centre et de l'Ouest m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-673/17)

(2017/C 382/73)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL (La Louvière, Belgien), Port autonome de Namur (Namur, Belgien), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Belgien), Port autonome de Liège (Liège, Belgien) og Région wallonne (Jambes, Belgien) (ved advokat J. Vanden Eynde)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling for hver af sagsøgerne, hvorefter Kommissionens afgørelse, reference: SA.38393 (2016CP, ex 2015/E) — beskatning af havne i Belgien [C(2017)5174 final], annulleres.
- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold.
- Følgelig annulleres Europa-Kommissionens afgørelse om, at den omstændighed, at de belgiske havnes økonomiske virksomhed, og navnlig de vallonske havne, ikke er blevet pålagt selskabsskat, anses for statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne i det væsentlige gjort et enkelt anbringende gældende. Efter sagsøgernes opfattelse har Kommissionen uden videre afvist artikel 93 TEUF, som fastlægger særlige regler for transportsektoren og dermed havne, hvorved den ikke har taget højde for EU-lovgivers vilje.

Kommissionens vurdering kan ikke begrundes hverken faktisk eller retligt og er i strid med ordlyden af artikel 1 i den belgiske skattelov (CIR) og offentlige myndigheders beføjelser til at fastlægge ikke-økonomiske aktiviteter af almen interesse.

Kommissionens holdning er heller ikke forenelig med direktivforslaget af 16. marts 2011 (COM/2011/0121 final) om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG), der selv for handelsselskaber fastsætter en selskabsskattefritagelse for tilskud, der direkte er knyttet til erhvervelse, konstruktion eller forbedring af anlægsaktiver.

Ved at opfordre Belgien til at ændre sin skattelovgivning forsøger Kommissionen endvidere at overskride medlemsstaternes beskatningskompetence ved at fasttætte en skattemæssig harmonisering, der ikke er omfattet af Kommissionens kompetence som omhandlet i artikel 113 TEUF. Kommissionen har dermed undladt at tage hensyn til medlemsstaternes kompetence til at fastlægge det offentlige aktiviteter og anvendelsesområdet for den direkte beskatning, forpligtelsen til at sikre den korrekte virkning af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, som er nødvendig for social og økonomisk samhørighed samt den skønsmæssige opbygning af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse. EU-lovgiver har således givet medlemsstaterne kompetence til at fritage de aktiviteter, som sidstnævnte suverænt fastlægger som værende af offentlig interesse.

De indre vallonske havnes grundlæggende virksomhed er efter sagsøgernes opfattelse tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, som i henhold til EU-retten ikke er reguleret ved konkurrencereglerne.

Endelig er de europæiske kriterier for definitionen af en statsstøtte ikke opfyldt i denne sag, navnlig hvad angår selektivitetskriteriet.

Sag anlagt den 26. september 2017 — Le Port de Bruxelles og Région de Bruxelles mod Kommissionen

(Sag T-674/17)

(2017/C 382/74)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Le Port de Bruxelles (Bruxelles, Belgien), Région de Bruxelles-Capitale (Bruxelles) (ved advokat J. Vanden Eynde)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling for hver af sagsøgerne, hvorefter Kommissionens afgørelse, reference: SA.38393 (2016CP, ex 2015/E) — beskatning af havne i Belgien [C(2017)5174 final], annulleres.
- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold.
- Følgelig annulleres Europa-Kommissionens afgørelse om, at den omstændighed, at de belgiske havnes økonomiske virksomhed, og navnlig de vallonske havne, ikke er blevet pålagt selskabsskat, anses for statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne i det væsentlige gjort et enkelt anbringende gældende, som i det væsentlige er identisk eller lig med det anbringende, som er fremsat i sag T-673/17, Port autonome du Centre et de l'Ouest m.fl. mod Kommissionen.

Rettens kendelse af 13. september 2017 — Omnicom International Holdings mod eBay (dA/tA/bA/y)**(Sag T-393/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 382/75)

Processprog: engelsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 3.10.2016.

Rettens kendelse af 13. september 2017 — Omnicom International Holdings mod EUIPO — eBay (DATABAY)**(Sag T-394/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 382/76)

Processprog: engelsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 3.10.2016.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)



Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA